Historia plerarunque [sic] partium humani corporis, membratim scripta, et in usum tyronum retractius edita ... / [Salomon Alberti].

Contributors

Alberti, Salomon, 1540-1600.

Publication/Creation

[Vitaebergae]: [haeredes Johannis Cratonis], [1585]

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/vue5ahve

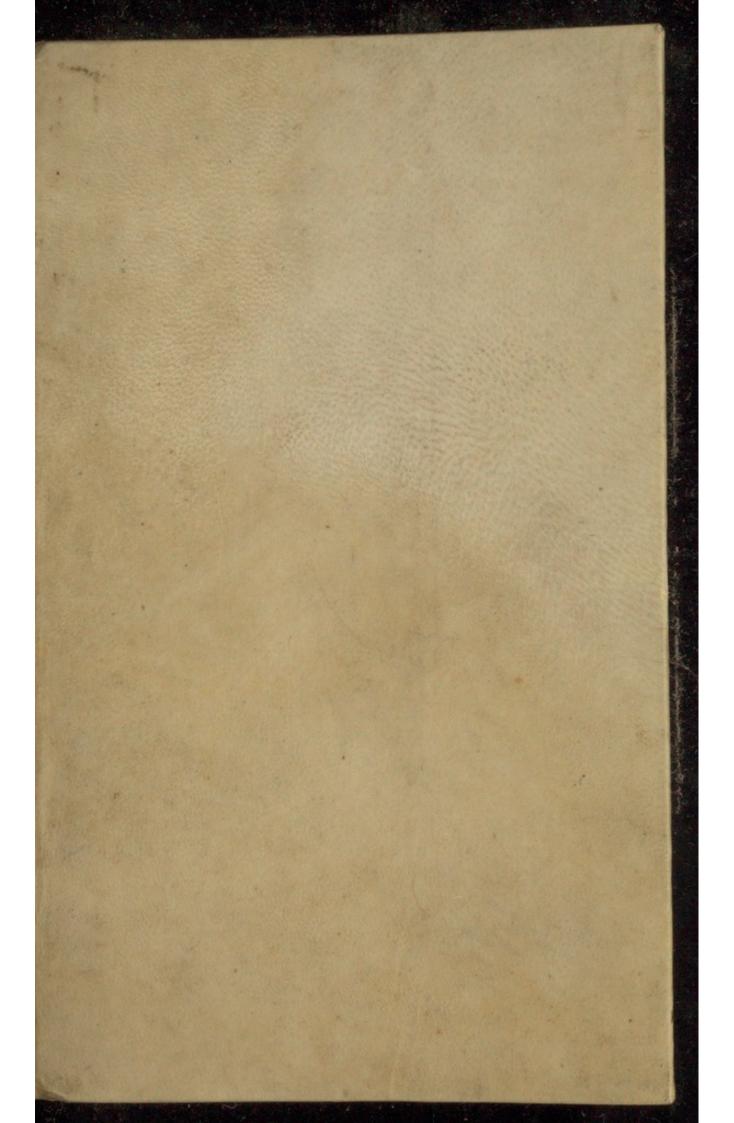
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

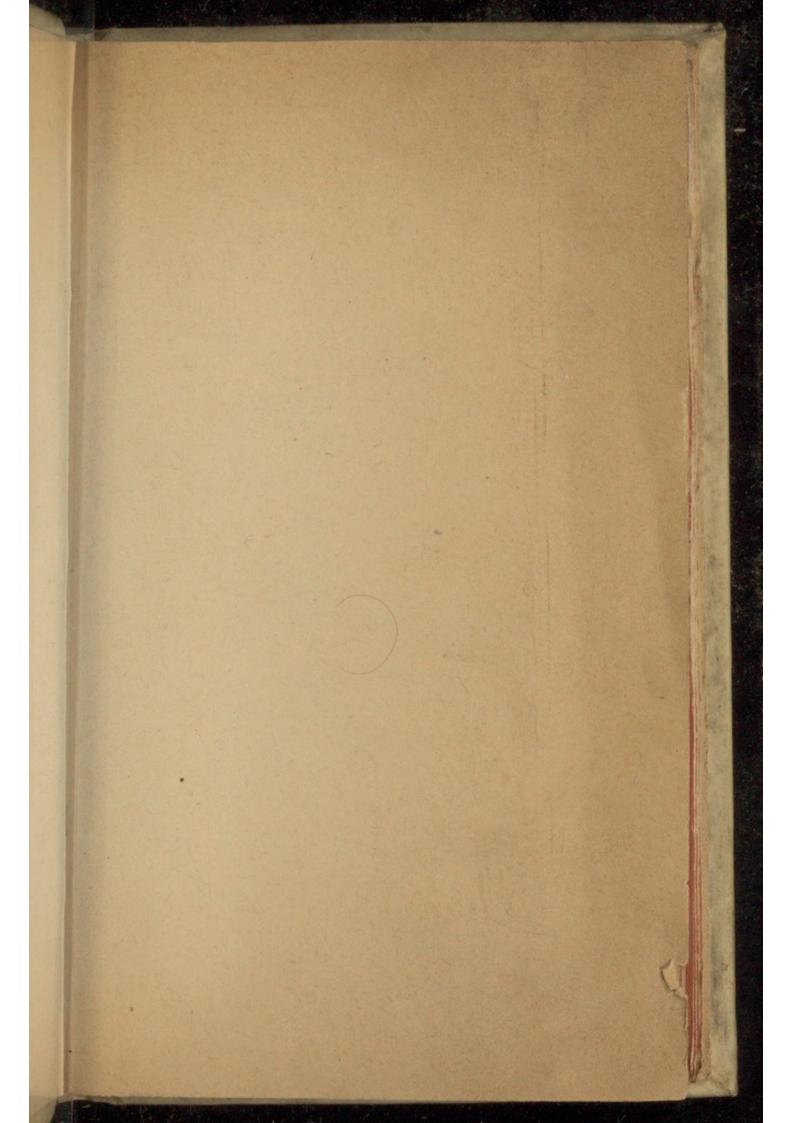
You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

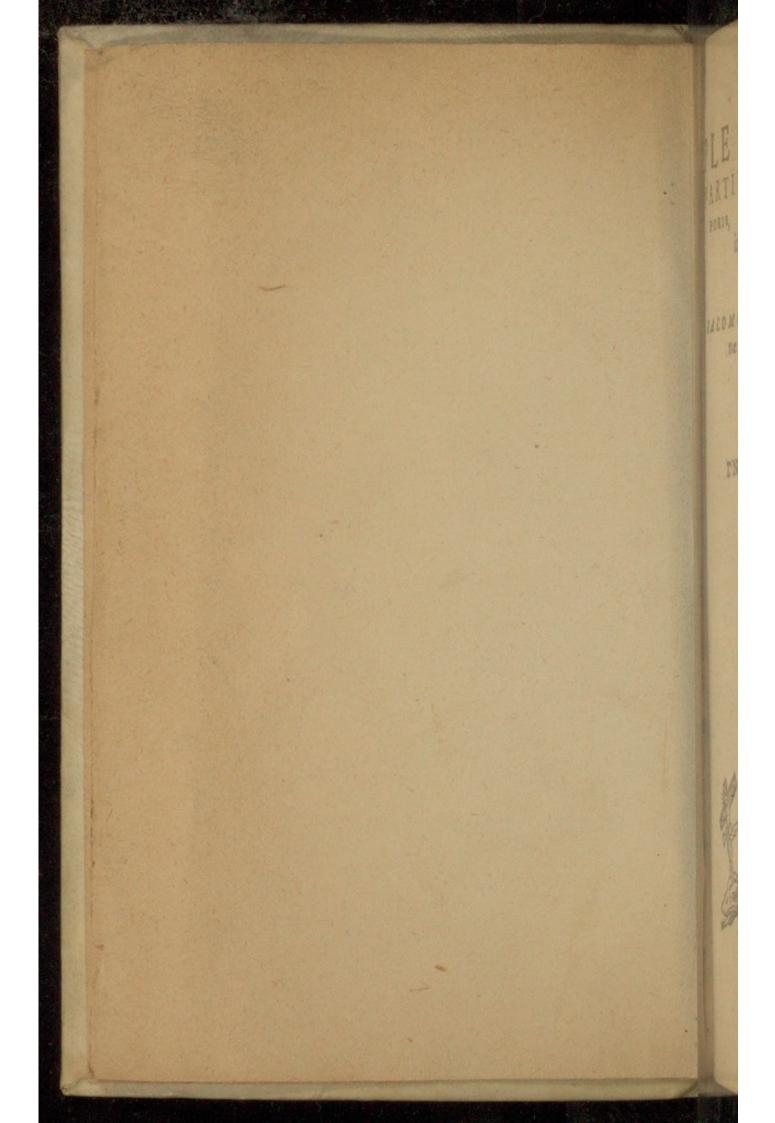

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

D. 16/2

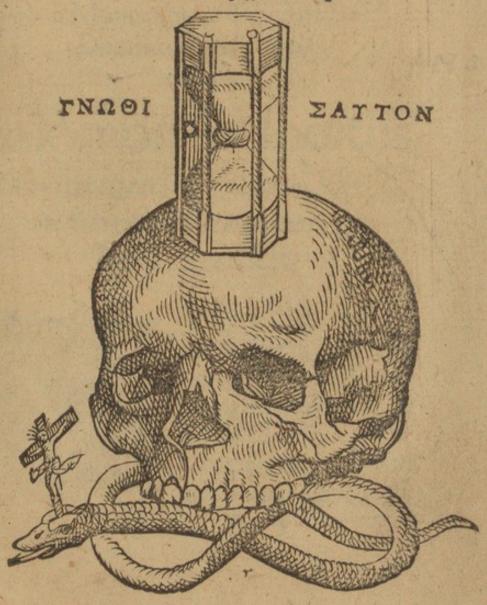

PLE RARVNQVE PARTIVM HVMANI COR-

in vsum tyronum retractatius edita,

BALOMONE ALBERTO, MEDICIna Doctore & Professore eius publico.

HVONVANIEN ARTIVAK HYMANICOR. THE REPORT OF THE PARTIES OF RESTRE Abana manoer maix at INCL SATOMONE MEETERTO, MEDICE OTHON na Dollare & Francis Kelly, william nind INDOI MOTTAN

ILLVSTRI GENEROSO ET INCLYTO DOMINO OTHONI, Comiti in Solms, Domino in Muncenburg & Sonnevvald,

Domino suo clæmens

Salomon Albertus

Noribergensis salutem, id est, in Christo summam selicitatem dicit.

IRIFICE FOR matus sum in inferioribus terræ, id est, in vtero matris, exclamat in Psalmo Dauid: neque ανεμφάτως: Etenim plus quam significante verbo

verbo po eo loci viitur, Algianaon nostri ijs assimilante vestibus, quas Idzi Phryges intenére, indeq; Phrygiones appellati sunt: quod acu varie pingere eas atque intexere, segmentisq; aureis sericisué additis exornare solerent. Quò & nos aliquando respeximus, cum architecturam aranei (vnde erudita texendi operatio primum putatur defluxisse) quoddam quasi cupayeor statueremus primæ delineationis animantis in vtero. Is nanq; de lanigera fertilitate, quam intra se habet, texere didicit. artemý; eam primus exercuit, ad cuius instar Natura non solum artificiosa, sed plane artifex in vtero matris, dum fundamentum nostri ponit, telam è genitali semine exorditur suam, pictura prorsus textili. Hiobus quæ strong préceses, id est, homini generando materia, paullo rudius quidem persequi videtur, sed quam tamen ipse specie luculenta nequaquam destituat: vt licet pertenue sit rudimentum nostri, non tamen fribolum Plinio debeat existimari. Verba Hiobi hæc sunt: Velut lac mulfisti me, & tanquam caseum coagulasti. quæso lacti similius, quam semen est? quod vere è maribus emulgetur, coaguliq; modo in sese glomeratur in vtero : à quo deinde tempore

al a

ann

(100)

tempore ipso negociosa Natura serum, tanquam nimis fluxum, atq; operæ cultusq; negligens secernit, reliquum quod spissius est, atq; interim sequacius, sibi seruar, inq; eo scite fabreq; fingendo corporandoq;, demum & spiritu vitæ immortali animando occupatur. Huius tam diligentis fabricæ humani corporis, si ab ossibus solum discesseris, propheta Ezechiel autoning fuit. Vidit is in begind new dottong North JEB, quemadmodum offa, quæ iam modo exaruerant, differta fuerint atq; digesta, suum vnumquodg; in locum, inuicemg; fibi adaptara in compagines artuum conuenerint: mox vt neruis astricta sint, carneq; induta sua, & ad decorem inuestita cute: tandem quomodo sic repente formatis, & in habitus humanasq; species figuratis corporibus, ast etiamdum exanimis, spiritus, qui circumferret ea, sufflatus sit: quod spiritus postliminium in pristina ingredientis corporum ergastula, vt & cætera structura partium, της αναδιώσεως ή ανας άσεως exemplar fuit solidum atq; expressum.

saliquan-

0 4984

proming -

iii Digit

回型

geta fer-

dist.

111312-

edplane

Tablus

हे द्राठी-

His-

POZNIT

ella.

of by

HIGH

田は

ATO.

Et hæc quidem eò pertinere volumus singula & vniuersa, vt testatum fiat, quanta insit admirabilitas fabricationi nostri corporis,

poris, operis præclarissimi: in quo-ad vim incredibilem, ad artem atq; sapientiam eius, qui ipsum condidit, declarandam, vel vna pars satis esse potest, extrinsecus solummo. do aspecta, eademq; minima : quando resum Natura nusquam perinde tota est, atq; in minimis: & quanto vnumquodq; minutius fuerit, tanto majorem admirationem excitabit. Documento vel machinator ille fuerit, qui in exiguo annulo Phaëthonta, quatuor inuectum equis, artificio & spectaculo incredibili sculpendo ita expresserat, vt ægre quidem propter paruitatem cerni singula, at cerni tamen ad claram conuersa lucem possent. Nihil ergo dici verius potuit, nihil omnino scitius, quam quod cuidam barbaro, quisquis sane ille fuit, si modò fuit barbarus, à nonnullis asscribitur; qui interrogatus à quopiam; quid in hac mundana scena arbitraretur maxime suspiciendum admirandumg;, subiecisse fertur, hominem, vipote Jauna Jouparas: quem Plato propter maiestatem naturæ, præcipue vero mentis, qua nobis cum cœlestibus agnatio est, quaq; nihil homini dedit Deus ipse divinius, Peior Impa nuncupauit. Nec enim hamatorum vncinatorumq; corporum interiecto inani

四即

0000

MINE

Milt

State of

I TO SE

THE REAL PROPERTY.

中城

inani concretorum turba hominem confecit, quæ magnus ille Democritus rerum omnium semina atq; elementa asstruit, Neg; figura aut situs, aut euzgusia sine vsus membrorum, neque vis talis ingenij, aut mentis tam polite, tamý, subtiliter essici fortuna potuit, sed quadam machinatione atq; solertia à parente illa rerum omnium, & magistra Natura, per quam intelligitur effector mundi, molitorq; Deus. Scilicet huius anaqua homines sumus, non fortunæ opus : huius character & sigillum, ac quasi radius, quem nomine proprio Moses vocat imaginem, nempe innuens, archetypum rationalis Naturæ Deum esse, nos verò eius effigiem, quam licet ruina nostri generis obscurando admodum labefactarit, non tamen ita penitus exstinxit, quin aliquid de forma cognationis, quæ nobis cum Deo intercedit, adhuc retineamus.

m, 16m

mando n

to the same

todo na. Imiraio

d machi-uto Basi

arohoo

oine

partita

dam

godd , goin and Me

oid.

TATOUT

百里自 含语源

11810

in Au

inni

In harum rerum considerationem cum pestilentissimo tempore, quo hæc erudita Lycesa prope vasta erant atq; deserta, paulio altius descenderem, inq; contemplatione hominis, qui vere miraculum est naturæ vniuersæ, totum me ponerem: arbitrabar equidem precium operæ me facturum: si de par-

de partibus humani corporis, carumq; vtilitate (cuius meaquateia Jeologias anes-685 dexi Galeno nostro constituitur) aliquid elucubrarer: idq; in gratiam inuentutis scholasticæ, quam quidem, vt Philosophiæ, & totius Naturæ scientiam sibi comparare queat, hisce sacris oportet initiari. Quare seuocaui me ipse quoq; à luis contagio, inq; Ammonianum meum, quod est extrà vrbem, secessi : vbi in ingrato illo scholæq; funesto ocio hanc partium historiam ex palinxesto cœpi condere, Deoq; vouere velut bonum quendam emwder, qualis olim Musicorum fuit, quo stantes ante Deorum aras canebant, hymnis Deos celebrantes: aut qualis Poetarum Lyricorum spoon ne ailispoon.

Cæterum cum extremum hoc mundi ferme præcipitantis seculum ad obtrectandum nimis quam procliue sit, atq; imminentium iudiciorum exspectatio multo profundior, quam quæ exhauriri à quoquam queat: dispiciendum mihi iudicaui de aliquo tutelari, cuius sidei atq; clientelæ hic liber committeretur.

Te autem præside OTHO Comes illustris & generose, Domine clæmentissime, hunc

1180

(000)

hunc lucubrationis mez laborem, qualis is cunq; est, prodire in lucem potissimum volui, quod sic persuasum haberem, ex illustri nomine tuo genium ipsi conciliatum iri: quippe ideo plus habere momenti videntur multa, quoniam sunt principibus viris dicata. Adhæc clam me non est, quam cupide, & qua iudicij dexteritate in consie deratione contemplationeq; Naturæ verseris, cui tantum cotidie impendis temporis, quantum à studijs grauioribus subcidere, & imprimis verò ab historiarum lectione suffurari tibi licet. Quorsum enim nupera ista tot caussarum latentium inuestigatio? Quid sibi in mensam aduocata illa विनामंत्र माम् वृति दिना, & captum omnem excedens esuries puellæ, quæ, ni fallor, triennium, aut eo amplius, vitam impasta traduxit, quam generosa & pijssima mater tua semel atq; iterum odoribus refecit ? Sane testari ipse possum, toto tempore, quo isthic essem, ab illustri mensa tua sobriam philosophiam nunquam exulasse, neque etiam alumnas eius. Suppetebat abunde problematum, quibus fercula tibi ipse condires. Sed obijciat aliquis, heus tu bone vir, quid ad Bacchum isthæc? Immò certé decoro conuiuij maxime respondet, dum corpus pascitur, 5

MINI S

in moth.

THIN

or folionia and

四世紀

DISCORED.

प्राप्त ही

igne il

to Ma

rs, Deoj. Franco Deor Linico

mad

special-

mak

make

初的

gian

Tales of

151-

EN,

Hat

pascitur, animum genio suo non defraudare: quod equidem fieret, si studij atq; do-Etrinæ pabulum ipsi deforet. Quare neg; prorsus à Musis, neg; à Baccho (vt habet prouerbium) aliena ista debent videri. At enim nec ludicra atq; gesticularia Lynx tua mihi hîc prætereunda silentio, quæ abs te cicur, & popularis, & homini adeò amica reddita est, ve sine co vix momento esse sustinear, cæteroqui societatis atq; commercij nescia: idá; partim ὁμοφυλία, quando cum homine veluti tribus gentisq; eiusdem degit, partim accurata nutriendi disciplina: Vtraq; quicquid inditum Natura sanguinarium ferumq; fuit, id omne sensim obe litteratum est, atq; ipsa adeo rois aidewrivois n Deor owavazewove win, hoc est, humanis moribus quasi concolorata atq; afformata, Mitto Castorem & pugnam, quæ ipsi cum animantibus cæteris iucundissimo sane spe-Etaculo nuper commissa est, & multa hoc genus alia, que abunde testatum faciunt, quantopere aueas iura Naturæ, etiam quæ à vulgari intelligentia remota sunt, pernoscere. Proinde verendum non erit, ne quis vitio mihi vertat, quod sub illustri nomine tuo in aspectum lucemą; profero è medio Naturæ sinu detextam hanc pars tium

tium humani corporis historiam, in qua, quod verbis & dictionibus affequi mihi non licuit, id coloribus & figuris conatus fum vicumq; exprimere atq; repræsentare, vt tyro adeo in hanc, vt ita loquar, scenam productus, non solum lector, sed idem spechator esse, & historia ipsa merito picta dici queat. Cumq; hæc, vt cœpi paullo antè dicere, à me in laudem sospitatoris, & vnici aneginans lesu Christi, tanquam Gratiarum ara condita sit, ad memoriam meze meoruma, saluris tempore illo pestilentissimo divinitus affertæ sempiternam, summisse abs Tua Illustri Generositate peto. ve in locupletissimam penum suam librariam, quæ magno iudicio à præstanti viro Theophilo Dalypodio, L.L. Licentiato, & T. Generositatis confiliario nauo atq; industrio, de lectissimis libris instructa, inqui ordinem decenter digesta est, cooptare ipsam dignetur. Locum conuenientem Theophilus ipse assignabit, qui qualis qualis fuerit, æqui boniq; consuletur. Est enim profecto aliquid, atq; multum adeo, in tam illustri & splendida Bibliotheca, vnde decus constare tibi poterit ad seram posteritatem, vel extremum locum occupare: quæ vt librorum multitudine nonnullis in Germania

tody ac.

Querena

(10 (ARM)

arried |

in Lyar

commercial spends of spend

patrick

EOMETA,

2 igi Cuti

(原於

DELEGIOV.

factour,

iam que

9000

cit, B

dino-

proteso

ecton actor

mania cedat: at bonitate tamen, qua vnica tanquam regula supellectilem librorum metimur, certum est multas superare. Neq; enim tam refert, quam multos libros, ve quam bonos habeas.

Perscribebatur Vitæbergæ X V. Calend. Aprilis,

Anno Iefu Christi

M. D. LXXXV.

EPIGRAMMA. Moled Rumon anoded any adomis Apolinis a sec fourthment much spirity (35) Cloryorishingan digelsit in order Constitution decises, visitations refert Gentling bad singular and toll biggs in site faculties,
Oga nous non nous lux data re-: flouized Vel pars fola probate qua caurila qua reddicalentasis de Al (Colors

EPIGRAMMA.

Egis habens nomen Salomonis, Apollinis artes, (Huius enim inuentum carmen & herba fuir:)

Corporis humani digessit in ordine partes,

Quæq; sit his species, vis ratioq;, refert.

Quid sua præ reliquis hac præster in arte facultas,

Qua noua non notis lux data rebus inest:

Vel pars sola probat, qua caussa est reddita sensus,

A quo suscipitur quilibet aure

Quaq;

Quaq; docet caussas, ac instrumenta loquelæ, Et vox quos fines articulata tenet. Est sua Germanis etiam experientia rerum: Patria sed natis est minus æqua fuis. Quid tum? vera suo contenta est lumine virtus, In qua ceu speculo cernitur ipse Deus, Perge tuis operis artem illustrare medendi, Cunq; homo sis, homini sis Deus artis ope. Nam quæ laus homini poterit cons tingere maior, Quam virtute Dei quod sit imago Dei? Johan, Offaior D.

MA

data re-

anic

2019

Galenus lib. de fœtuum formatione affirmat,

underdoke enuffiss er infligungen-

a vor once fines are rulara re-

κατασκευω & σώματο ήμων, άκεσι ενδάκνυσας & πιήσαντο αυτό σοφί... αντε άμα και διώαμιν.

Fabricam nostri corporis summam opisicis & sapientiam & potentiam pra se ferre.

Cunq; homo fis, homini fis De-

Nam quarlans hominipotent con-

Quin'niuneDei qued ficiena-

1500

Johan, Mcsion D.

HISTORIA CAPITIS.

næ fabricæ culmen atq; faltigium, orbi simile, quo sensuum arx,& ignis ille diuinus ratio &

מנות המנו

mens, acris & vigens, & sagax, tanquam cœlo tegitur: in hoc regimen est totius animantis: illic animæ secundum Platonicos sedes est, indeq; derivatur atq; insluit in corpus reliquum, quod ita moderatur ratione vniversum, nutuq; regit atq; dispensat, vt in qualibet regione membrorum præsens esse videatur. Datum capiti nomen est, vt quide Varro ad Ciceronem scribit, quòd hinc capiant initium sensus ac nervi. In hoc religio, & quoddam inesse numen fertur: ea propter

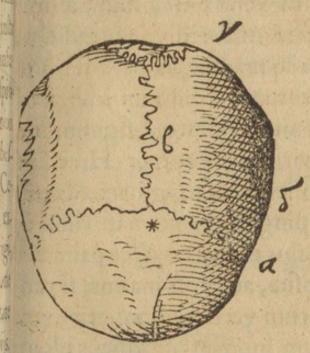
propter ibi honorum infignia; & diadema

ta regum esse voluère.

Cerebrum calua munitur offea, ca demá; futili, & tranf irationi per quam op portuna. Cum enim caput velut cami nus fit vniuersi, immò cucurbitulæ insta infideat trunco corporis, forbet ab infer nis, quicquid volatile est, nempè exspira tiones oinnis generis: quarum exhalation nisi dehiscens calua vsq; pateret, certe abel se non posser, quin assiduis haustibus Ce rebrum inebriaretur. Viscerum vt excelfissimum, ita humidissimum & frigidissimum Cerebrum est, homini portione maximum, cò quòd operationum varietate nobilitateq; vincat, vnum de principijs. Principia autem dicuntur ea, quæ virtutem, aut succum perfectum ex sese promunt, consernationi corporis vniuersi, vel certe speciei necessarium. Sic Cerebrum principium est spiritus animalis, cor prom. tuarium vitalis, epar officina fanguinis, testes genitalis seminis.

Sum-

Summa pars calue paullo profundius orbiculation resecta.

ar offer.

Aluariæ lu-um zeneg mor (quod pes riostij ritu obit eam) ad aspectum futurarum abstraximus. Non est integra calua, sed de complu ribus ofsibus more dentatæ

Terræ pectinatim compacta, ac ceu ferruminata. Suturæ ita consertæ atq; commissæ, spiracula sunt Cerebri, inter quas Coronalisquidem a fronti superposita est. Eius medio rectà insistit veruculata siue sagittalis 6, perricæ modo per verticem producta. Locus, * quo hæinuicem ad obtusiores angulos vna alteri innituntur, adeò tener in infan-Som

infante est, vt micationem arteriarum præsentet, & iuxta formulam earum vid sim subsultimq; vibretur : quem moueri iam inter mandendum Galenus conspexs Plinio palpitans vertex est, summæ int cuncta animalia imbecillitatis indiciu Barbari ab vuido madore, & pulsu, Fonte pulsantem, teutones Foliolum indigitat. Postremo omnium ossescit, signum iai consummati virium roboris. Huic loo cauteria & candentem sartaginem ad crini vstulandos impingimus, quem in viuis de signat aut medius digitus, radice palmæ a intercilium posita, aut vola manus, si tenriorum corporum vertici admoueris, vtra que maxillarum interim mordicus ident dem stricta. Sutura Dan Goodons y exadues so coronali sita, occiput circumscribit. E nonnunquam ingeminata excludit in men dio sui trique trum ossiculu quod præter cætera capiti ossa, nescio quam vim mi rificam aduersus comitiales obtinet, idq; in dultu familiæ Paracelsi: quod de opposita olsi

sis parte, coronalem describente situram, pliri affirmare audent. Vtrunq; suæ cusisque sisque præterea por sisque præterea por sinq; ad aures obiacent d, non tam suturæ me, quam imbricata potius agglutinamenmae mae jidanda, id est, à sagittali paribus spajis distantia. Suturas spurias vocare solent.

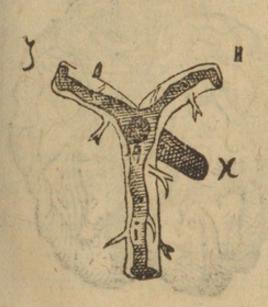
ies, vt resect a particalua suberat, cum ternis sinibus, & torculari conspicua.

Cerebrum
duabus
fuprà fubteré; membranis velatur, quarum
alterutram
rumpi lethale putatur: Omenta eas Macrobius núB; cupat

cupat: Exterior crassa, subtensa cranio passimq;, ve sic dicam, subsuta, sedibus qu busdam nobis exhibet quaternos sinus, qu sunt vasorum ceu vicarij, riuos sanguin & spiritus quoquouersum adirrorandut cerebrum vehentes, vtribus culeisue, qui bus vina elutriari solent, non absimiles excepto, quòd eorum capacitas passim tra angularis, non autem teres est. Bini late rales sunt ¿, n. qui exorsi à sexti coniugij ner uorum cerebri foramine, sub occipite se runtur, vsq; dum coalescant, quod fit in e latissima cerebelli sede, qua id occipitis o contingit, our poun ea siue coalitus duo rum sinuum ftorcular nuncupatur. Estq velut cisterna, in quam commeatus sangui nis & spiritus vitalis, è iugularibus vasis corriuatus, prædictis sinibus tanquam elicibus confluit: inde exoneratur partim in sinum tertium i, sub sagittali sutura antror. sum adusq; diaphragma, cuius ope foramina ossis nouodoss ad summitatem narium intersepta sunt, pertinentem: partim deorsum in quartum & (quem in figura sequenti feorfin reuissima: qua sepimentum (cuius interectu cerebrum à cerebello diremtum est)
relut acto cuniculo persorat. Hic postrenus clunibus cerebri finitur. Venæ \(\lambda\) in duam cerebri membranam sparsæ sunt.

Figura quartum sinum intergrum, cateros autem dissectos exbibet, propter orificia vasculorum, qua ex omnibus sinibus quaquauer sus educuntur.

itus dan

or Eng

is kogos a

wam ch

partin 8

antrop

forani

DATIES

n door

CErnere est ad latera sinuum crassæ meningis innumeras venulas, passim emergentes,
quæ in tenuem
membranam des
inceps propagantur: per
quarum oscula
stillans

B

siyua a videntur attestari, quibus cerebri fubstantia in ijs, qui vel phrenitide, vel gula laqueo fracta periere, insignita est.

Præterea crassæ meningis duo sunt pro cessus, Vnus µ κατὰ μηκ cerebri, proxi-

mè sub vertice, aut veruculatasutura,
similis falci,
qua segetes
demeti solet:
quem hic è se
de sua in sinistram cerebri partem
summouimus. Alter u
ius alares eius dem

eiusdem ai avou : quo interfinium cerebri & cerebelli in postico sub lambdoide constituitur, in altum hic sublatus: priore illo cerebrum in dextrum & læuum, hoc verò in anticum & posticum, non tamen penitus, sed magna sui parte, serè vi pulmo & iecur in lobos, dirimitur: interim corpus cerebri ad basin continuum est. In deiectu illo, qui dextræ sæuæ cerebri parti interpositus est, callosum corpus ¿ terso candore suo sublucet, limes duorum ventriculorum cerebri.

Cerebri pars dextra o, læua einstlem z, tenui meninge circumdata, à qua vasa cerebri perinde vt à chorio vteri sustinentur, vnde xogodons dicitur. e Mæandri siue gyrati ansractus cerebri, in quos tenuis mes ninx se se altè admodum insinuat. Elatissima pars cerebelli, à cerebro nihil dissidentis, nisi quòd callosa duritie præditum, & loco gyrorum, quibusdam versibus striatum est.

Calua, & parte cerebri, quæ subest ei, remotis, iam porrò alia occurrunt, notatu digna.

BSA

Ac foris quidem velamina siue matres cerebri, in decusses desectæ propedent: quarum J exterior Dura, v interior Pia appellatur. Cranium hoc loci φ iuxta sedem superciliorum natura diffidit in duas tabulas, quarum externam lues venerea nonnúquam exest, ac tùm inter sternuendum illâc animæ iter est. Tabulis magna sæpenumero cauitas * intercedit ad os narium deuexa, quam infercit tenax quidam mador, elaborando ad odorandum aéri, vt videtur, appositus. Consentaneum vero est, aliquid atq;

mul-

multum adeò humoris per abditos interioris tabulæ meatulos siue recessus transcolactione quadam inibi colligi, tractuq; temporis vitiari posse: Vnde existunt postea cruciatus illi osoxómi, quibus nihil videtur esse dirius, non rarò statis repetentes circuitibus. Galenus duabus Caluæ tabulis siue laminis, superiori & inferiori Awdolw interlocat, ceu quoddam discrimen, cauernosum illud, pumicisq; æmulum, quod naturæ mediæ inter superum & inferum os, à durissima & densissima in molliorem susaon degenerat. Sanguine ea farcta est, scaturiente è venis tenuioribus illic discurrentibus: qui tum emanare solet, quando terebra à Garis G. per Cranium intro adigitur. In hoc meditullio frustra quæruntur ouguia sine carunculæ quicquid argutetur Fallopius peritissimus rei anatomicæ. 2 Cutis capitis in occipite longe crassis. sima, eoq; nomine interiorum exhalationi minus peruia, quæ coercita diutius, vbi ad naturam redierint, distedendo dolorem inferunt, à vulgo Crinalem dictum, qui sapè wed pope

neodpou @ esse arthritidis solet. Hoc enim ex fonte Fernelio superuacui humores, per summa corporis sub cute iter sibi aditumq; molientes, ad artuum compagines defluut. Vestigia notat cerebro impressa ab altiore tenuis meningis in substantiam eius ingressu: w Medullaceam substantiam cerebri. a Septum lucidum seu speculum disterminans duos anteriores ventriculos, antrorsum porrigitur. Parsid est callosi corporis & sursum reiecti, & testudinis b, quorum illud suprà est, hæc infrà tertio ventriculo obiacens, fornicis in modum arcuatur, quò superstructam cerebri molemfaciliùs sustineat. Priorum ventriculorum cerebri dexter, 2 finister: Vterq; forma semicirculi lateribus septi assistit, animalis spiritus, de vitali atq; aëre naribus hausto nuper in plexibus secundas referentibus e incohati, eggasne sov atq; conceptaculum. Ventribus oblique insittunt prius dicti plexus seu textus venarum & arteriarum labyrinthei, vtring; fingulie colore fature rubro. Graci wheyμαζεή συςρέμματα χουσόδη nominant, per-

peram autem ol um won, siquidem rete arteriarum admirabile in hominibus non reperitur, & in cæteris animalibus, alio situm est loco, nimirum ad latera κλωοδούν Σποφύσεων, id eff, lectuli ossis cunei.

Septo iam sursum elevato paullo conspe. ctiora fiunt primum testudo b, cameræ mo-

do exstructa 05, 20- ac tribus quasi cos lumnis fuffulta, quam ab anterioribus retrò euertimus : deinde intricatus plexus secundarum, ideft, inuolucri fœtus æmu-

4,900

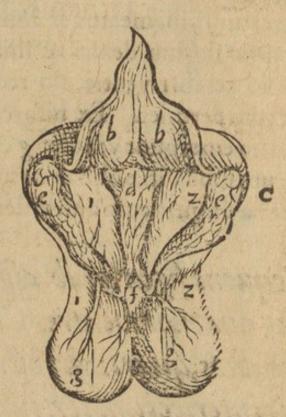
a pit

10%

obli-

TIPG

动的-

lus c, in vtrumq; ventrium sese oblique penetrans. Is conflatur partim è vase d, quòd à quarto duræ membranæ sinu enatum,

mex

mox varie fissum in ramulos, ac rursus in star reticuli cuiusdam in se collectum, sub testudine prorsum in interiorem tertij ventriculi sedem fertur: partim, & quidem maxima sui portione ab arterijs e, quæ germina sunt soporalium, inferiorem ac posteriorem ventrium anteriorum sedem conscendentibus. Vbi vas nuper dictum bifurcatur f, ibi meatus ex communi cauitate ventriculorum dextri ac sinistri, hoc est, è tertio cerebri ventriculo rectà decliuis ad peluim pertinet. Ex bisurcatione siue diuortio emergunt venulæ g, quæ ventriculorum substantiæ obnascuntur. Cætera habet hæc sigura cum antecedenti communia.

Sequens figura sub aspectum vocat quatuor ventres Cerebri, priores duos, quartum postremum, Es his interiectum tertium, vnà cum suis ductibus & corporibus obiacentibus.

3. Ter-

3. TErtius ventriculus sub calloso corpore aut opere testudineato, tutissime ad confinium anteriorum ventrium reconditus, nihil aliud est, quam communis lacuna, in quam ventrium priorum vterq; 1.2. humiliore sui sede dehiscens commeatum

spirituu deponit. Biforis autem est, geminos de se proferens ductus, ob separatam atq; regulsam in sinistra substantiam cerebri 8 admodum conspicuos: quorum vnus sub o prorsum decliui itinere ad basin cerebri descendit, m expuens ed illius superuacua, à qua pro-Juincia iure secerniculum dixeris. Alter canalis sub b retrò in quarti m ventrem dirigituratq; absumitu:

1. [15

Exqui-

Exquisitius autem itinera geminorus ductuum explorantibus multa obuenium peculiaribas insignita nominibus: & quo dem in decliui illo itinere priore ad basi cerebri est peluis i dicta, velut vericulu quida, seu tenuioris meningis, (per quan tanquam manicam Hippocratis, aut sa cum pituita colatur) seu cerebri ipsius po tiuncula, ab assiduis pituitæ decursibus a

modum infundi bili suprà quidem ampliùs laxata, infrà verò in collum procerius deorsum turbinata. Ei

substernitur in sella ossis cunei glans pituitaria k, carne porosa & bibula, illuniei es cipiendæ peridonea, quam tamen ob ex guitatem minus diu potest retinere. Proinde in quatuor deriuat canales, quorum du l.m. retrorsum viam capessunt ad palatum totidem n.o. sub oculorum orbita ad nare vt inde postea exhauriatur. Scilicet has sur

In altero itinere, quo ad quartum retrò dorsalem medullam versus pergitur, occurrit glandula coloris à cerebro diuersi id est, palearis siue pallidi, figura nucis pineæ p, vnde nomen ei κωνάριον, quæ cerebro obiter duntaxat, hoc est, vix ac ne vix quidem obhæret, fornici paullò posteriùs allocata, quam vt meatum tertij ventriculi sub had quartum 4 possit obthurare. Ita nimirum liber patet spiritui animali, è prioribus vens triculis in tertium, & hinc deinceps in quartum aditus. Conario à tergo vtrinq; contigua sunt gemina corpuscula q, pomorum specie audentius protuberantia, ac rotundata, tenui præcincta membrana, coloreq; substaua. Quo loci autem attingunt se inuicem terna hæc corpora, quidam quasi deieclus excluditur, quem Realdus Inguen muliebre sanè quam eleganter exprimere ait, vuluæq; speciem mentiri. Versus posterio-

1000

ra transuersim è corpore calloso limbus circumfertur, qui dictis corpusculis ac cumbit, sulculo duntaxat ab issdem disclufus. Hæc corpora ita desuper impendent, vi canalem posteriorem tertij ventriculi in quartum efforment, inq; eo saluum condu-Étum spiritui præbeant. Singulis artificum filij (qui soli penè in hoc erudito anatomia puluere primum exerciti sunt) nomina pueriliter indidère sua, ab ijs rebus, quibus cum similitudinem habere viderentur. Sicil glans p peni, adiacentes ei eminentiæ q testibus, deiectus qui ex accubitu trium corporu relinquitur, vuluæ, limbus deniq; r, vnà cũ exitu canalis in quartum ventriculum, ano siue cluni forato respondet. Obtinuitigitur, vt issdem nominibus insignirentur.

Scilicet hæc vtriusq; sexus sudibria in Cerebro adumbrare Naturæ placuit, quæ ipsa nonnunquam in ywwoodpous & hermaphroditis, seu errore, seu potius suxurie, tam proprij vigoris, quam genitalis humoris, ad vnguem exprimit: etsi Plato
in Symposio iam olim desecisse putat hoc e
genus hominum naturæ ancipitis, neq;

quic-

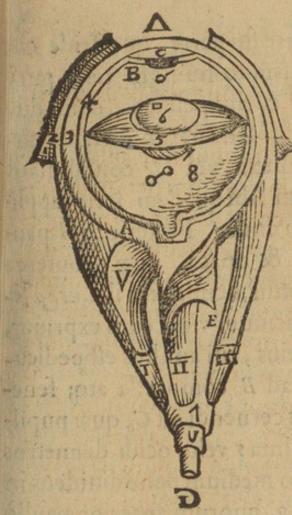
quiequam restare nobis præter infame

Quartus ventriculus 4 statim à clunibus siue natibus init, cerebello & dorsali medullæ communis. Ita autem incohatus, vt à principio paullum amplior sit, ad liberaliorem spiritus influxum, in itinere propius medullam dorsi sensim arctetur, donec tandem ad cerebelli præcipitium in acumen rostri desinat, ad instar calami, qui ad scribendum attemperatus est. s Hac parte dorsi medulla cerebello continua est. Medulla dorsalis + riuus est cerebri, ope succenturiata vices eius gerens in trunco corporis. In eius medio lineam u rudins duximus, qua non secus ac cerebrum bipartitò dispescitur vniuersa, quod licet in assa vel elixa deprehendere. Ex hac dougeod palam fit, cur in paralysi offenso vno latere, alterum saluum perster, & à noxa omnino immune.

extrorsum est, conus introrsum ad neruum opticum.

2 Oculi

Oculi totius corporis speculatores sunt & organa cernendi, altissimum locun obtinentes, quippe quædam ceu na lordes mentis. Hanc enim detrahe, & quis erit o culorum immò cæterorum sensuum omni um vsus? Qui vt mente ad suum quiden opus nil indigeant: tamen nisi præstò e: fuerit, huc intenta, nullus sensuum vllam vim efficiendi, habebit, vt rectè dictum sit! 185 opn, मुद्र 185 anser, Ta de alla nuoà καί τυφλά. In oculis ergo animus inhabitat, & profecto fenestratus est: in his natura hominis ac tacitus sermo exprimitur. Nam cordis nuncij sunt quorum tum intentione, tum remissione, tum coniectu, tum hilaritate motus animorum præsentiuntur. Hi lucis vsu vitam distinguunt à morte. Constituuntur ex humoribus, tunicis, & musculis. Humorum tres sunt: idatadns of ab aqua dictus: valondis 8 vitro fuso fimilis: quorum ille anticum, hic posticum obtinet. nersanus [centrum propè occupat, velut anima oculi, glaciem m

124

day

响的

glaciem concretam referens, quam proxima crystalli similitudine, ac in vitreo velut innatans, in quo vel præcipua Naturæ architectiquè vis.

Octonis membranis opifex oculos vestiuit & se-

psit, tenuissimis quidem illis, at sirmis tamen, vt continerentur. Prima & extima earum Annata vocatur, cuius ope oculi adhærescunt, ne exorbitent. Proxima illis, at sirmis exima vocatur, cuius ope oculi adhærescunt, ne exorbitent. Proxima illis, at sirmis exima vocatur. Proxima ope oculi adhærescunt, ne exorbitent. Proxima illis, at sirmis exima vocatur.

Illis, at sirmis quidem illis, at sirmis exima vocatur.

Illis, at sirmis quidem illis, at sirmis exima vocatur.

Illis, at sirmis quidem illis, at sirmis tamen, vt continerentur.

Illis, at sirmis quidem illis, at sirmis tamen, vt continerentur.

Illis, at sirmis quidem illis, at sirmis tamen, vt continerentur.

Illis, at sirmis quidem illis, at sirmis tamen, vt continerentur.

Illis, at sirmis quidem illis, at sirmis tamen, vt continerentur.

Illis, at sirmis quidem illis, at sirmis tamen, vt continerentur.

Illis, at

Tertia 3 anteriore sui parce, qua Tride cir cumscribitur, assiduo humore tersa pure nitet, atq; instar cornu pellacet, cuius duritiem etiam in noctua statim ab Iridis circulo retrò æmulatur, vbi ex contabulatis laminis inuicem sibi quadam serie applicatis condita cernitur. Posteriore A paulo crassior est & opaca, quæ propterea oudned nuncupatur, sicut altera illa, xeeg 70eidis. Quarta 4 acinum vinaceum exprimit, aut folliculum eius, cui auulsus est pediculus, introrsum ad B compressa atq; fenestrata, vbi acies cernendi est C, quæ pupilla vocatur. Quintas velut oculi diametros o est, succinctu suo medium penè dividens in duos semiglobes, quorum anterior paullò minor est. Interstitium vulgus nominat, quo aqueus & vitreus disparantur: idemque Ciliare, quoniam ex fibris ab vuea cihorum more quasi radiatione quadam procedentibus confit. Huius meditullium fexta obtiner, telam araneæ mentita teneritate textus sui, vnde deaxvodons. Prorsum ea integit humorem crystallinum. aduersa

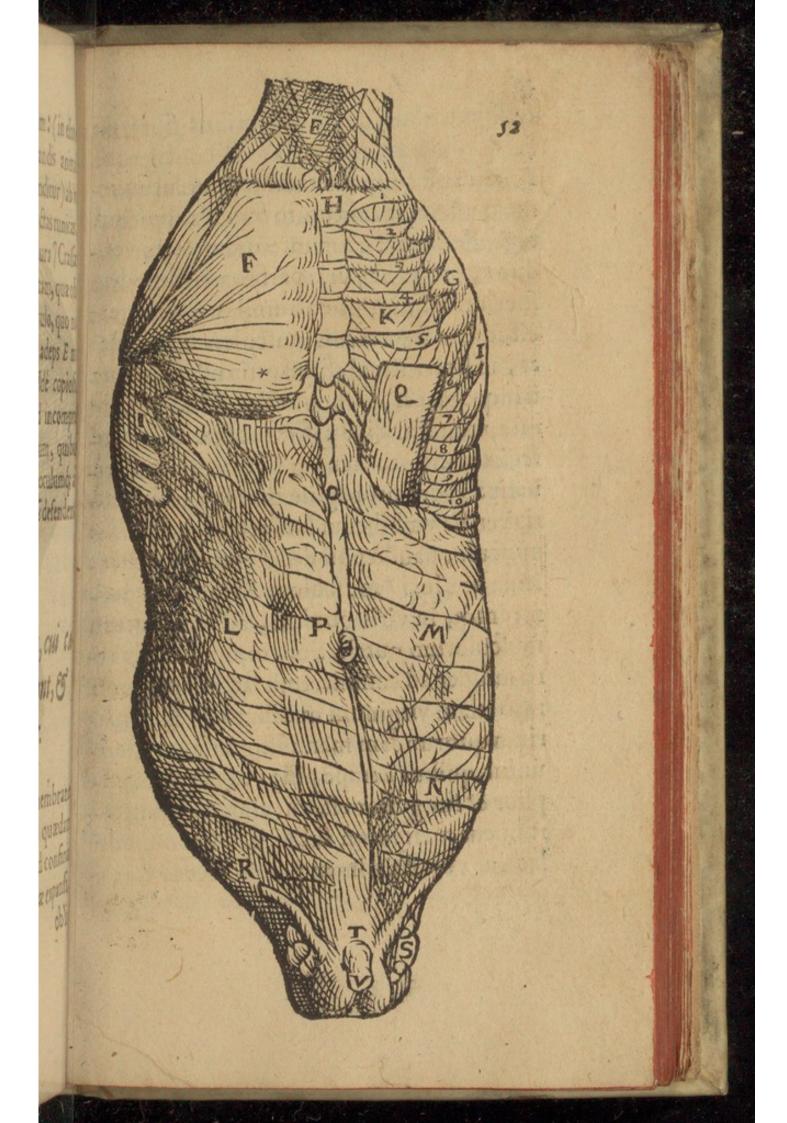
duersa septima? retrò crystallini partem buelat, ne nudus vitreo immergatur. Detaua à reticuli similitudine àupiennpoesdis, ex videndi nerud tenuissime su-o dilatatoq; pronascitur. Sed & lubrios oculos Natura machinata est, & moviles, vt & declinarent, si quid noceret, z aspectum, quò mens intenderet, inossens so videndi tenore converterent. Quam id rem sex musculos adepti sunt, duos obliquos, quatuor rectos: hi sursum deorsum & ad latera ducunt, rectorum motuum procuratores: illi versant & circumferunt oblique, sed non absq; subsidio rectorum. Inter obliquos vnus tantum apparet, V. Interrectos verò tres I. II. 1.7 1 latente exadue: sus quarto, antagonista medij. Medium rectum I 1. summa sui parte nonnihil inuertendo detraximus, vt in conspectum venirent tunicæ oculorum, neruum opticum vaginæ in modum induentes, ac vetsus Cerebrum pergentes. In cono oculi, siue Por adieu ad cerebrum, cernere primum est

neruum opticum D. peruium: (in elixo e nim, vel nuper mactati grandis animalia neruo, quasi cauitas deprehenditur) ab hoce è meningibus cerebri productas tunicas, catenui v quidem Vueam 4, è dura 7 Crassama sine Corneam A. 3 adipe obsitam, qua obitur in bobus à septimo musculo, quo nostrum genus deficitur. Dictus adeps E mus sculis quoq; interspergitur, valde copiosus & lubricus, non plane nihil ad incompreshensibilem pernicitatem motuum, quibus obtutus resicitur, conferens, oculum q; absiniuria siccitatis, aut μαρασμέ desendens, miniuria siccitatis aut μαρασμέ desendens.

PRIMA

Humani corporis figura, cui caput & artus prasecti sunt, & truncus appellatur.

L'vniuersum corpus obeuntis quædam portiunculæ, infernè à iugulis ad confinia a labiorum vsq; in modu Calanticæ expansi, coblicio

obliquioribus, quam rectioribus fibrarum aciebus in anteriore colli sede concurrunt. F Musculus qui secundum dextram mammam est, velut amiculum quoddam pectori tegendo, brachium multifariam pectori adducit, pro vt hæ, vel illæ fibræ eius intentæ fuerint.In huius parte humiliore, quà torus est, id est, pulpa carnis musculosa & succuleta, ad latera sterni, substantia mamarum vtrinq; obiacet, glandulosa ea, & admodum rara, multoq; adipe passim obsita: adhæc vasculis intertexta vtcunq; frequentibus, deriuatis ab eoru propagine, quæ sub osse pecto ris versus vmbilicum sub recto abdominis musculo, paullò post deducemus. Quæ vaícula hoc loci * musculum F traijciunt permeantá;, in viris quidem, ad exteriorum musculorum nutricationem, in fæminis verò insuper ad commeatum lactis: quo non rarò etiam virginum nubilium, itemq; ma- som rium quorundam mammæ grauidæ reperiuntur, quibus nempè pulpa ea pectoris amplior & fungosior est, aut aliqua consuctarum euacuationum substitit. Quo modo lac in vberibus inter prægnationis πκμή-

La Logicis, Plinium ea in re imitantibus, inime deputari, neq; hircorum mulclus oetis amplius absurdus videri debet, siuidem nostro seculo Matthiolus hircos ulsit, & potu lactis eorum comitialibus, ibuenit. * Capitulum mammarum, quod apularu modo ad fastigium earum exitat, oraminibus ambagiosis peruium, quo suto puer alimentum trahit: Papillam latinilixére. Curiosior senatus Grammaticoum eminentias illas, mammas, quemadnodum interiora, vbera mauult appellare. 7 Primus scapulam mouentium musculus inister, subiectus et, quo pectori brachium idmouetur. H Sinistra ossis pectoris seles, dimidio nudata, cuius lateri costa numeris notatæ 1.2.3. &c. cratis more affirmanur. I Digitatæ insertiones secundi thoracem mouentis musculi, quas in octo costas superiores, nonnunquam & in nonain, pectinatim molitur, vtroq; latere conspicue? K Musculi inter costarum interualla siti, Raminum ductu in priora euariant. Nam inter cartilagines costarum sursum, inter of sa earundem contrà deorsum prorepunt. Habi-

Habitus abdominis exos est, & in eo octo ni musculi, quaterni obliqui, quorum ali descendunt fibris suis : alij ascendunt : Bin recti, totidem transuersi, in vtroq; sempe latere singuli, licet pariter omnes hicex pressi non sint. Extimus oblique descen. dens L secundum abdominis spacium mu sculus dexter, cum coniuge suo (quem hic re secuimus) toti abdomini suum inuolucrum efformat. Oblique ascendens sinister M, ita descendenti oblique subditus, vt fibras eius decussation interfecet. Maopios ille fibrarum in imo abdominis littera N adumbratur: vbi aliquot excarnes fibræ oblique descendentis musculi relictæ sunt. Albalinea 0, in quam obliqui musculi velut eneruati coalescunt. Ea vice discerniculi est, medium ventrem in duas partes, dextram & sinistram discriminans, à summo abdominis ad pubem vsq; promissa. Sic autem à coriaceo & exangui corpore, multo nonnunquam adipe obsito cognominata est.

P In medio linea castratus vmbilicus est, qui serè omnibus intrò secedit. Atin

nou idest, leui compaginis vertebrarum imotione indecore prominet : quod vitim à nostratibus mulierculis in nondum phebis siue inuestibus perinde curari sot, atq; ventriculi exassidua subuersione borta conuulsio, videlicet cute circa extrenum dorfi spondylum digitis prehensa, atq; n sublime tracta. Centrum corporis nauraliter vmbilicus est, modò probus sit cors de Moris & membrorum ad vniuersam comositionem commensus atq; commodulaio. Si enim homo collocatus fuerit supinus, nanibus & pedibus pansis, tantum à medio mbilico aberit extremum pedum, quanum idem à summo manuum, indeq; rotunlationis schema efficietur. Talis ergo parium omnium ad corpus vniuersum reponsus est, ne quid sit desorme. Infrá vmsilicum carnosa pars in sue specile nominaur. Sinistri recti musculi Q finis in ablomine. R Peritonzi productio vasa wερμαπκα in viris amiciens, ne nuda extra ibdomen in scrotum procidant, adeoq; tetes ipsos præcingens. Inguinum cauitatem arcientes adenes S, vasis crura petentibus

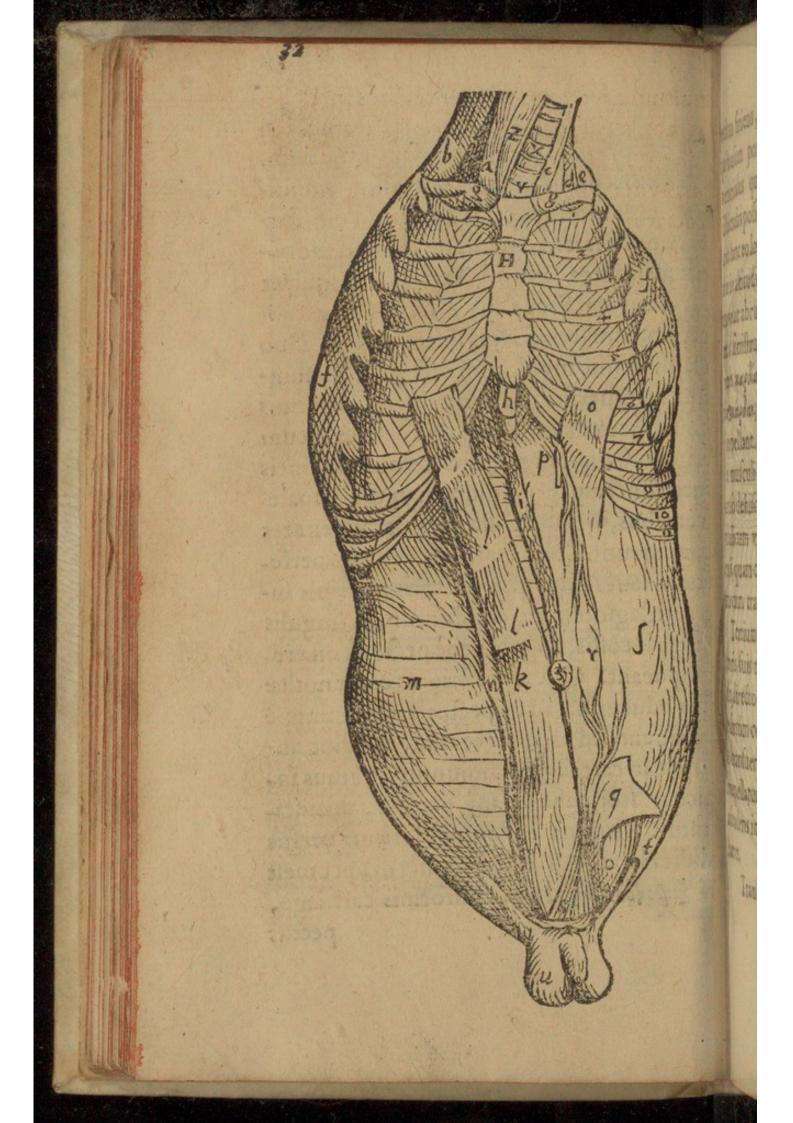
SECVNDA

a si entre beane collecte

Totius trunci figura.

A Nterior sedes asperæ arteriæ X ab ince bitu musculorum libera, quam cartila gines I in dimidiatos orbes ad C litteræ spe ciem actæ, in itinere ad pulmones subind intercipiunt, membrane verò interiectæ de uinciunt. Z Dexter duorum musculorum qui ducto primordio à superiori pector ossis sede in humiliorem regionem scuti formis cartilaginis in larynge desigitui Dexte

Dexter primi coniugij a dorsum agentium. Dexter secundi coniugij b dorsum agentiim.Inter motores capitis primus e muscuus sinistri lateris. Secundus d caput mouéium eiusdem lateris. Tertius e scapulam nouentium. Secundus f mouentium thoracem, cum serratis suis insertionibus. Duo clauium siue iugulorum ossa g, sterni summo transuersim ita commissa, vt supremis costis incumbant, Compages colli sunt cum trunco. Os ipsum pectoris sternum H, lineis interstinctum per vnionem mutud coale-Centibus, in quod costa integra subeuntes concurrunt. Costæ septem superiores perfetæ in leues sinus ossis pectoris extremis sus cartilaginosis ita conduntur, vt singulis ntegris costis, singula penè pectoris ossa repondeant. Quinq; inferiores coste nothæ sue adulterinæ ad os pectoris vsq; minimè pertinent, sed sursum retortæ, ac velut ab. ruptæin cartilagines finiuntur, quibus inuicem sibi cohæsu sanè pertinaci deuinciuntur. Infima costarum dorsum versus abditalatet. Ab extremo sterni aptumest à Espoddes b, id est, ensiformis cartilago, pectus

ectus finiens, Amato Lusitano credita uibusdam poris peruia esse, vt onustus mentriculus quadantenus perspirationem blacmoliriposset, sed perperam. Infra & ircà hanc eo loci, vbi præceps pectus è planitie in altitudinem siue carnosam inanitaem velut abrumpitur, iter qualecung; paet ad sinistrum ostium ventriculi, quod reteres xagdias dixere, ipsum deiectum vede de managolor, teutones hodie Lacunacordis appellant. Ab ensiformi cartilagine, vbi recti musculi quodam quasi diuortio facto mutuò dehiscunt, directò deorsum vsq; ad vmbilicum videre est quandam asperitatem i, quam coalitus obliquorum musculorum cum transuersis efficit.

Tertium par musculorum abdominis k toris suis teretioribus admodnm specios sum, directo tractu sibrarum suarum à pube sursum contendit, nerueis delineamentis stransuersim inscriptum, ac velut cæsim interpellatum truncatumq;, quibus oblique ascendens inibi gracilescens tenacissime obbaret.

Transuersus abdominis musculus D infimus

infimus m reliquis omnibus specie membranæ substratus, ventremq; integens. Vestigium ad n reliquimus secundum latus ex ternum dextri recti musculi, quo signatur coalitus oblique ascendentis & transuersi. Præsecto suprainfraq; recto musculo o sinistri lateris, in summa wEirovaje facie, Inπολομως exarata est χοινών Φλεβών, id est, va. forum communium, sursum deorsum, vltrò citroq; progressio, quemadmodum subter rectis musculis ea occurrit. Horum alia p ab axilla prope bipartitionem caux ad ingulos in externa thoracis emittuntur: alia qinferne è duobus truncis, in quos caudex cauæ & aortæ in aditu ad crura diremtus est, surrepunt. r Summis vasa ambo extremitatibus aut osculatione mutua coalescunt, aut saltem inuicem sibi occurrunt. Vnde deduci posse in fæminis videtur insignisilla ou fevera new olov adex pigis, hoc est, communio, & quasi germanitas vteri cum mammis, argumentum diuinæ prouidentiæ euidentissimum. Nam per hos riuos vrerus sanguine ingrauescens depletur, fœtuiq; emisso commeatus in mammis gliscens

ine menstrua & lac Hippocrati αδελφα cuntur, hoc est, vtrorunq; ή αυτό φύσις extlicatore Aristotele.

Quintam ou Zuziou musculorum s suini, quod نصحدن prisci nominasse vientur, elargitur Fallopius: quæ Vesalio ro carneo principio rectorum putata est. I pubis medio, basi latiore exorsa illa, sirarum suarum obliquo in priora ductu ensim fastigiatur in mucronem, & infra mbilicum desinit, triquetrum spacium ocupans, quod ipsi à rectis, mutuo illic depiscentibus, excluditur. Et hæc ipsius est σειχαφη. In hirfutis maribus tota illa regio pilorum segete nullam ob vtilitatem, quasi id quendam ornatum luxuriat. Deorum ad inferiora vellit par hoc musculoum, quicquid infrà vmbilicum, & inprimis verò in vesica conceptum est. Qui contrà aliorum placita recti paris communem tendinem in os pubis defigunt, hosce musculos tanquam succenturiatos tutelæ crassi & communis illius tendinis præficiunt, ne in concubitu atteratur. Nobis à loco appellare Lieb E. B. cos

eos libuit vel ingimes, quòd sumen occupent, vel epasones, quia pubi obtenduntui f Peritonzi dimidia pars imum ventrei metiens, & quæcunq; ille continet, prensans circumsepiensq;. Porrigitur ab im sede ensisormis cartilaginis vsq; ad pubem abdominis musculos succingit, & pondu intestinorum quomodolibet sustinet. Ho loci peritonzi portio extrà capacitatem ab dominis vnà cum genitalibus vasis in scrotum a elabitur.

TERTIA

Figura trunci corporis humani.

A Perto thoracis ergastulo sustulimus steralum X, vnà cum ipsi coartatis cartillaginibus Y. Secundùm sterni latera vena communes Z, comitatæ arterijs decliui iti nere ab axillari e iugulis decurrunt in elatiorem regionem abdominis, donec sub musculis rectis condantur. A Glans (Jupas græca natio appellat) sub editissima pectoris ossis sede reposita, vasorum q; diremtui præsesta

net/Hos

teen ab-

510 (0104

perfer-

11/02

西海 是 是 是 是

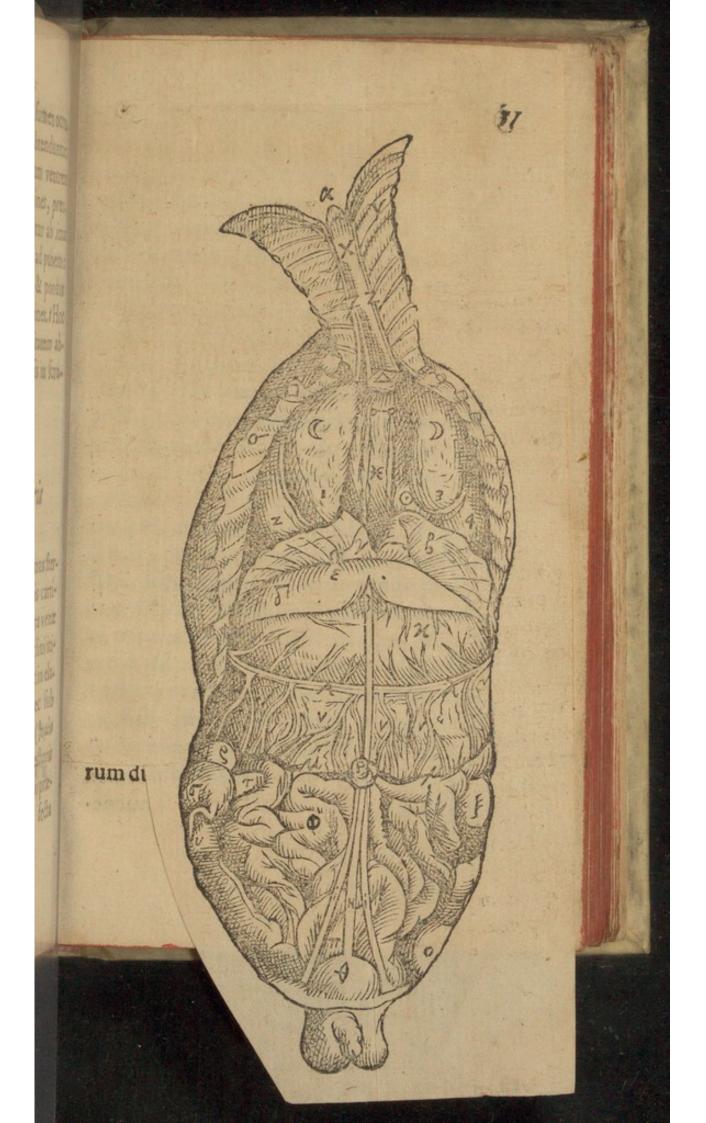
rum dux elatiores 1.3. totidem humiliores.

D 3 2.4. sunc

自自一月一

TEM, TI

ossis sede reposita, vasorumq; diremtui præfecta

THE, ai præ-fecta

ecta. Costarum crates extrorsum effra-La tunicam exhibet o, quæ superstrata rndiá; & immediate adhærenti periostio, costas, mediaq; earum spacia, atq; adeò horacis euguxweiar sine capacitatem vniiersam intus præuelat: à quo succinctu τωεζωκως ύμιω græcis dicta est. In hac dolor ille lateris existit, longè acutissimus, qui instar carnificis efflictim torquet ægrum, thoracis inferiora laniat, excarnificarug; conficit. De laterum huius concursu ad os pectoris confiunt mediastini & vulgo dicti, hoc est, panniculi ad media pulmonis delabentes, thoracem q; intersepientes, qui inter pulmones struuntur, & quasi intergeruntur, passim inuicem contigui, nisi ad os pectoris, pro cuius latitudine K mutud distant. Ideò accepta illic vulnera non perspirant, vt neq; alibi, quando pulmo in reruen. tu membranarum costis astrictus est, id quod vsu accidere aliquando solet. O Hac perlucet cor regium nonnihil extuberantius. (.) Gibbæ pulmonum partes costis conterminæ in quatuor diffiffæ fibras, quarum duæ elatiores 1.3. totidem humiliores 2.4. fune

2.4. sunt. a Mucronata ossis pectoris cartilago. 6 Diaphragma est in medio discis. sum, ve sursum versus reuelli possit. y Pars Imperior circuli mébranei in diaphragmate, extrà quam, quicquid occurrit, carno. sius eft. d Epar sursum & extrinsecus prominens, & ventriculo leniter obiectum, E Ligamentum teres, quo septo epar affirmatur ac deuincitur. ? Rima epatis (Ciceroni fissa iecoris) intrà quam vimbilicalis vena sese penitius abdit. P Vmbilicus cum meatu vrinario 3, & vesica d'adhuc perito nzo connexa, & arterijs , fœtui spiritum vitæ sumministrantibus. Ventriculus z cibi farcina impense onustus, cui per transuer. fum pars omenti A anterior exilibus passim conspersa venis & arterijs velut assuitur. Philosophus eius suturæ meminit in historia animalium. Subter laceratum omentum est ne stum intestinorum inspecturis foret obstaculo, sub cuius obtentu ipfa latitant. Infrà suturam perlucet du ctus coli v fecundum fundum ventriculi, à cauo iecoris ad lienis vsq; regionem pertinens, à quo cruciatus κωλικοί multo immanissimi nomen inuene-

inuenerut, 500 pois, id elt, verminibus torminibusq;interdum ocyus iugulantes. Hincin finistris quidem & circumductum colon deuolutumý; per ilia ad pubis os o pessum mergitur: quo loci rectum intestinum z incohans nar izw pergitin podicem, extrema sui ora sphinctere musculo tanquam ment repagulo incinctum, ne ante iussum ratio: nis, arbitriumq; voluntatis fex ab aluo respuatur, quod contingere ijs solet, quibus ex resolutione musculus procidens, iamq; retinendi impotens, alui saburram sponte exonerat. In dextris verò e à concauo iecoris versus regionem renis, in prægrandem globum o protuberat. In sinistrum globi illius latus dehiscens ileum intestinum r extremitate sua intus in simbriatam valuam desinit, à nobis primum in homine & Castore observaram, quæ in paullò impetuosiore versatione laterum remigrationi regurgitationiq; sordium obstaret, quod cæco intestinulo alij nimis audacter attribuére, cum adeò exile sit, vt meritò sub dubitetur, sit ne evená lu a natura instituta eius molitio, cum to zensov ex ipso obscu-

1

obscurum sit, neq; dum liqueat. Abim:
globi eiusdem sede cernere est appendicu
lum eum verius, quam intestinum, contori
ti lumbrici specie, quod cæcum vappellant,
quia egressu desicitur.

In hæc crassa intestina, ranquam cor.

poris vniuersi sentinam, recrementa aridio
ra conueniunt, quemadinodum humidiora
in vesicam retrahuntur. Ne verò ariditate
sua obhærerent resisterentuè, quod propter
voluminum in intestinis sfexiones in se sæpe
redeuntes sieri poterat, neq; sine pernitie,
Natura intestinorum parietes crassiore succo aut muco potius intrinsecus obleuit, quo
purgamenta ventris facilius per subricum
niterentur, strictimá, quà exitum ipsa patefecit, egererentur.

φ. Glomus intestinorum gracilium (quæ Plinio łactium nomine veniunt) natura in medium subduxit, πύλωση deinceps ostendemus ad exitum ventriculi, cui continuatur. Proximum ei iciunium est, rarioribus implicatum gyris, ideo nulla cunctatione chylum extrudit, affluentis in se bilis acrimonia lacessitum. Ileum plurimis u orbiorbibus atq; anfractibus ad diuturniorem chyli moram inuolutum, interq; ilia positum est.

Augaph sine delineation
Mesenterij.

tanquann

DECIDE AND

Mesenterij.

Mensenterium (vnde nomen factum venis Mesaraicis, quæ ab intestinis, tan-

quam viæ in portas iecoris directæ sunt, ac chyli cremorem, postquam is ab intestinic direptus, & ab aridioribus recrementis se cretus est, comportandandum) duplicatum peritonæum est, in medio situm intestino. rum ad ea deuincienda, ne asperiore contactu spinæ lædantur, dura ob id membranaceaq; substantia constans.

Conspergitur crebris vasorum atque neruorum surculis, hinc inde discurrentibus, quorum intermedia spacia adeps copiosus infercit. In adipem glandes institunt, cum ad vasorum diremtus, tum vt intestina madore suo proluant. Inter glandes corpus glandosum propè centrum voccurrit, appellatione excellenti, & xab' voccurrit, appellatione excellenti, & xab' voccurrit, appellatione intestina adhærescunt.

Hic v rectum intestinum dorso alligatur.

Prasens

ARteria A ob cartilaginosam naturam pertinet, animam, spiritu quæ ducta est, excipiens, eandemq; à pulmonibus respirans, & in os intimum reddens, per quam vox principio à mente ducto, ita quidem percipitur funditurq; .. Respiratur primum à pulmonibus aer inutilis, perq; spiritalis cannæ rimam (Græci y Na Aida nominant) amusculis laryngis traiectus, in vocalem spiritum ceu animatur. Simulac verò in oris amplitudine, tanquam patente cicuta, nonnihil ab obstantia faucium stipatus, concauoq; palati repercussus fuerit, dædala lingua, tanquam plectrum moderatisimum, arguti acuminis sui in palatum illisu, in verba articulation concidit atque discer45

anteriora deorsum procurrentibus fibri præditum.Infra hunc dein init longus ille trames arteriæ E, constans annulis cartila gineis, in cicutæ modum compactis, & ne xibus insuper membraneis inuicem cohæ rentibus, vocis caussa & spirandi: addol etiam viuendi. Non enim vita à spiratione vt neq; hæc ab illa, potest separari, cum v traq; fint àxuessa, atq; vltrò citroq; commeent, excepto quod in strangulatis abs vtero mulieribus, & quibusdam animantibus, hybernantibus in latibulis, sola arteriarum transpiratio vitæ aliquandiu tuendæ conseruandæq; satis esse potest. Cartilagines (quas græci deminute Beóyxia nuncupant: Beóyz @ enim ipsa arteria est) à tergo versus vertebras, quà canalis gulæ iuxtà decurrit, attenuatæ, aut potius abrupræ, in membranam degenerant, neq; perfectum orbem absoluunt, quò crassioribus esculentorum bolis, quos gulones auide glutiunt, mollitie sua cedere possint, 1. 2 Glandulæ laryngis, radici eius vtrinque mad annatæ. FG Trunci asperæ arteriæ, in quos caudex eius ad pulmones finditur. H Gula

ebiculos traijciūtur. His præsectis vox elidi

solet & animal obmutescere. Q. Aort portio obliquiore ductu sursum in alam f nistram pertendens. R Caudex aortæ ex 1 nistro cordis specu exortus. rr Arteri καρωτίδες, quæ eædem & ληθαργικαί ne non Lonalynning dicuntur, dextra & fin stra iuxtà asperam arteriam sursum proce dunt: quibus oblæsis, aut contusis, au vinculo, vel iniectione manus (quam prer menus sationem Iudaicam vulgus teutonum voca re solet) interceptis, homo in sterilitater min nonnunquam castratur, quod permultunium materiæ inde semini suppeditetur, tur min cataphora, vertigine, apoplexia, & caro fo porifero more corum, quos en Geovintes no in Ge Geormalies græci appellarunt, corri pitur: etsi non tam compressione arteria rum id accidit, quam neruorum recurrentin um offensione, quando eadem habentui parte ac situ. S. Cor liberum ab inuolu knu crosuo, & in dextrum latus deuolutum pleraq; vasa oculis subijeit. Ea propte ipsum vnà cum pulmone expectoraui mus. T Initium est venæ arrerialis, se han cundum quam neruulus cordis N exporri

gur, centrum basis cordis aditurus. V Artialis venæ in dextrum pulmonem, X etalialis venæ in sinistrum progressio. Eòdem priment & arteria venosa Y, & sinistrituru Z, qui non reuertitur, surculus. * Sinistritura auris cordis. ¿ Apex dextræ auriculæ. Spes venæ cauæ æ vinculo astrictus, in sam sam sanguis confunditur, perá; eam ad sur confectus iam perlabitur. 6. y. d. e sur ulmonum lobi siue sibræ. ¿ Septi transferent membraneus circulus. n Eiusdem primer portio lacera, & sibrarum staminimon, us interstincta.

QVARTA

& caro

runci corporis figura, ad quam ellegendis sequentibus, toties subinde reuertere, quoties signum tibi occurrerit. Catera enim
institia sunt.

Thorax non solum ea pars est, quæ à iugulis ad præcordia vsq; pertinet : sed E etiam genitalia concluditur: quod Indaoxalis evena in ventres duos, medium & imum a rimitur.

MEDIVS in corpore venter viv destinatus est. Circumscribitur is suprà que dem iugulis, infratransuerso septo, circun circa dorso, adulteris costis & pectore. Co O princeps medii ventris membrum est it quies, dexn & Jeque, noi & ¿no, hocel caloris, & quæ ab hoc sustinetur, viræ sedel & jugis scaturigo. Scilicet in hoc viscent quasi lares esse focumq; oportuit, quo natu ræ fomites, & primordia ignis natiui contil nerentur, atq; pertinerent inde in omni corpus: quo refrigerato aut exstincto occi dimus ipsi atq; exstinguimur. Figuræ e mosquodoss. Basis eius , ad medium su osse pectoris concedit. Extrema, quæ in mu cronem z turbinantur, subter læuam par pillam in thoracis priora demerfa funt, vnd fieri putandum est, vt anteriora thoraci magis caleant, Etenim calor retro infringi tur, tum ob interiectum habitiorum musco lorum ossiumq; soliditatem; tum ob algo-

ren

200

m, Suffra ium, qui 1 & sudo ntibus, i thalami ecuimus, biecta.

or, in quo

assiduoq; eorum verbere rudius extenuato, species vitalis spiritus atq; ornatus vltimus E 2 induitur.

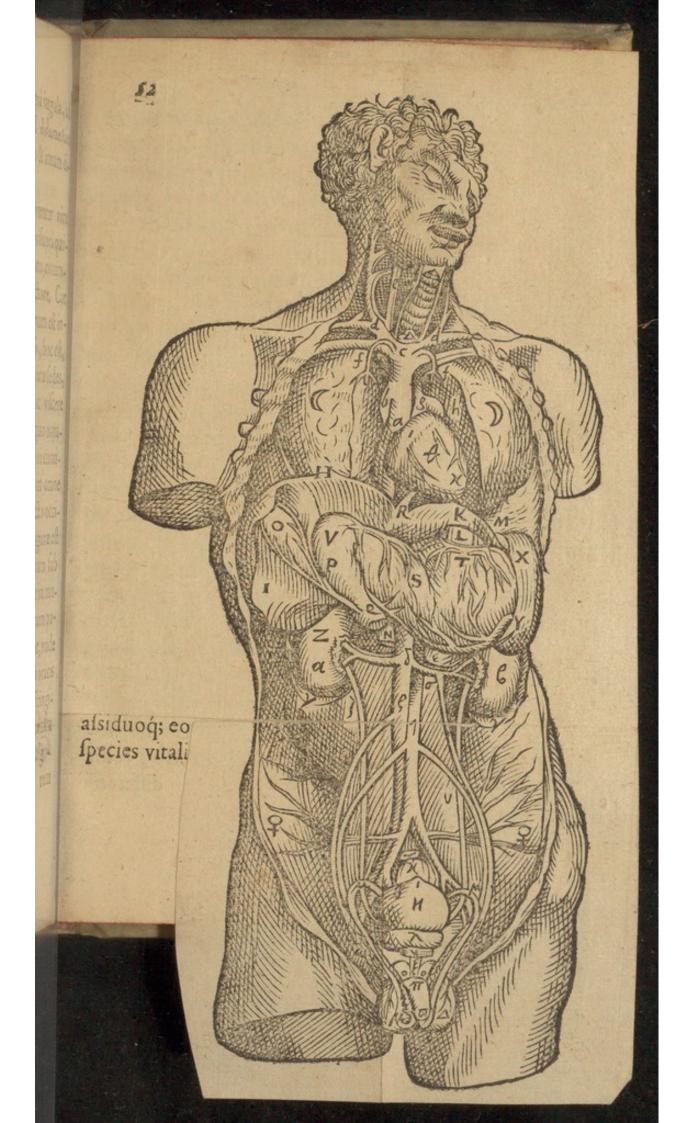
世人

Citz

etiam t genitali evena in rimitur

A. destinat deming circà do 0 prince quies; caloris, & jugis quasi lar ræfomit nerentu corpus: dimus i muzqued osse pect cronem pillam in fieri put magis cal

tur, tùm so merrectum naomorum muicu lorum ossium q; soliditatem; tùm ob algorem

netople netople netople fector fector ter A gus è orum mulcu im ob algo-rem

em dorsalis medullæ&vertebrarum, Suffra antur huic sententiæ rigores febrium, qui er dorsum inuadút, calore interim & sudo ein pectore & ventre magis vigentibus.

Quò verò penitiùs introspici thalami ordis possent, per transuersum secuimus, uemadmodum patent ij sigura subiecta.

us cordis gemini unt: Cœlio à muneis prouinçia decente netaphora diribitoia nuncupati, sinuoia dinodum. Dexer \(\lambda \) venosus, tenuior & capacior, n quem crassus sanguis è patentissimo cauæ ostio restagnans illustrior red-

litur. Læuus µ arteriosus, & crassior, in quo apori roscido sanguinis, à carne pulmonu, siduoq; eorum verbere rudius extenuato, pecies vitalis spiritus atq; ornatus vltimus E z induitur.

induitur. Septum intermedium v, satis spil sum illud, sanguinisse; è dextro in sinistrum transcolationi minime peruium, licet is al actu cordis adeò extenuatus sit, vt aeris ro scidiue vaporis speciem induerit. Per hor ipsum interstitium, aut, quæ in eo insunt foramina, sunt qui etiam pulmonis vomi cam, hoc est, collectum pus ausint traduce re, quò deinceps in caua ad epar, hinc importas, tandemé; ad intestina delatum, in serne exhauriatur. Quæ sanè via neq; expedita est, neq; conducibilis, neq; proxima veruntamen Galenus septi foramina hu-ius xouwias evena exstitisse autumauit.

præditum est: quarum dextra ¿ cauæ ostio præditum est: quarum dextra ¿ cauæ ostio prædiacet, sinistra * subter caua ad ortum aortæ recondita: illa sanguinem, hæc aërem to alterat, ne repentino incursu suo ossendant. Vena hinc inde circà caput cordis propaginibus suis sparsa o, coronæ in modum ambitum eius redimit, sæpanaja inde meritò sappellata, cuius nutricatu cor educatur.

R Caudex magnæ arteriæ, quæ veteri loquendi more vena nuncupatur. Nobis que disseren-

lifferentiæ caussa pulsatilis, quemadmolum Galeno φλεψή σφύζουσα. Nam vena suapte vi immobilis est. Est tamen, vbi k ipsa micat, motuq; tremulo vibratur, juoties videlicet per occultam cuticularime meatuum siue pororum inspirationem, x vaforum wegs άλληλα σωνανα τόμωσιν, qua nimirum ora sua, vnum alteri commercio juodam adaptant, aerem intra capedinem uam conceperit. Contremiscere interdum videas etiam sanguinem in lebete post setionem venæ, quem vulgus chyrurgorum priùs adhuc, quam intepuerit, ingurgitare cogit eos, quibus detractus est, ratu subesse animam quæ tali potatione corpori postliminio restituatur. Arteria conceptaculum est vitalis spiritus, misti cum tenuiore sanguine. T Vena arteriosa nutritionis ergô. expansa pulmonibus, qui quasi quoddam iegosne sou sunt vitalis spiritus, in quem etia am residuum ab alitione sanguinem elaborant. Secundum huius posteriora diximus neruulum N à sinistre recurrente decisum, traiecto cordis involucro in basis meditullium pertinere. Hie nimirum subornat Fallo-

Fallopius cohortem neruorum sanè quam numerosam, reticulari vasorum in calua se. riei nihil quicquam concedentem, quin potiùs eam superantem, quæ ab alijs pro liga. mento putata sit. Ad hunc finem datam esse cam existimat, ne tam nobile viscus stupidius iusto redderetur. a Caudex cauæ, quæ conceptaculum est nutrimentalis sanguinis cum naturali spiritu confusi. & Cordis innolucrum ab anteriore eius sede in latera reiectum, græcis æ Einaedovelt, cordi vacu um relinquens ad ciendos motus suos interstitium, tam laxum, vt nonnunquam cordi liceat artem in ea facere ludicram, atq; in pectus emicare, hoc est, insolentius palpitare, gestire: quod in animorum perturbationibus accidere constat. In hoc etiamstanquam in penu quodam, roscidæ humiditatis nonnihil continetur irrigando cordi, nen motu perenni fatiscat. Augeri illa à morte mon vi funesti frigoris solet:cuiusmodi de vulnerato Christi latere, in cruce vberiore copia prodigiosè scaturijt.

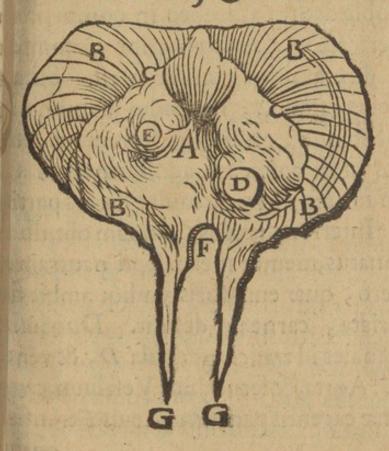
Pulmo (Dipirandi artifex offici-12, vngulæ bubulæ modo bisidus, & mediistino diremtus, ac sinistra sui parte, qua cor perit, sublatus. In hoc inest raritas quælam, & assimilis spongijs mollitudo, ad naustum vitalis venti siuè aeris aptissima: qui tum contrahit se aspirans, tum spiritu dilatat évaldag, id est, vicibus & alternis, eaq; vicissitudine reciprocra recipiendi reddendig; anhelitus, vitain adultis sustinetur. Fœtui autem vtero etiamnum degenti, aliter prouidit Natura, qui pulmone deside, neq; dum operi accincto publico, per os non respirat. Vt verò nihilo secius, non modò nutriri, sed & viuere, immò etiam formari, membrisq; corporarisuis posset, tam Cauæ Venæ caudex sub basi cordis, ad dextram eius auriculam, in arteria venosam, quam Aortæ stipes codemmet in loco, in venam arterialem, seu osculis duntaxat, seu peculiaribus ductibus peruij sunt. Vtrisq; sane percommode in puls mones deriuari commeatus potest, illac quidem sanguinis, ad conformationem E 4 educati-

q; humeros : partim per ceruicem suram contendunt in caput. Venæ ceruicis incedunt comitatæ arterijs carotidibus, uibus impacto vulnere læsis, intersectis, el præstrictis laqueo, vel à sanguine conreto præpeditis, (quod malam vulgo utta dicitur, germanis ber tropff) animal orruit morte soporifera, atq; eliditur, spirius influxu à corde intercepto: Vnde lias appellasse Donatus putatur. Glanlium A, aden insigni nomine sic vocaur, ad iugulos in sede thoracis elatissima, vbi collum trunco insistens in caium quoddam opayle dehiscit. Vasorum diremtui vice puluini ad incubitum asternitur. Jupor indigitarunt græci, siue quòd ocus is cædi admodum opportunus sit: seu potius, quod in perturbationibus animorum spiritus impetuosiore assultu impactus in eum, identidem q; reciprocatus, tanquam in scatebra ebulliat, atq; esteruescat, ac thoracem aduersus insidias induat. In teutonium gratiam Columbus Lactes nominauit. f Qui media bifurcationis in iugulo se de propendent ramuli, in vtroq; latere fin-

guli atq; detruncati, vna cum tenuioribu fui portionibus siue propaginibus, quas o biter in finitimas partes pectoris distribu unt, venæ sunt mammillares, subter osse pe ctoris deorsum ad abdomen exporrectæ quo loci, sub rectis musculis obuiam eun epigastricis, quæ per humiliorem regionen à pube aciebus aduersis & in procincti stantibus surriguntur. At ne videar pens parum meminisse, in secunda figura trunci litteris p. q. insignitas veterum authorita te κοινας Φλέβας nominaui. Sub Caua a e nascitur magna arteria g, è ventriculo coro dis sinistro, commeatum vitalium spirituun per ramos suos tanquam tubos, quorun multi & crebri toto corpore intexti sunt quoquouersum distribuens, salutaremý; 8 vitalem calorem impertiens. Duo hæc vasis inter se quasi ciuili conciliatione & societa te coniuncta, membrorum rempublicans nutricantur, conseruant, sustinent. Aorta truncus protinus vt è corde profilijt, bipar tito finditur in duos prægrandes stipites. quoru minor sursum, maior h deorsum ac dorsi vertebras explicatur. Multi ab ea in frà supraq; riui defluunt. E

Et hactenus quidem vt nostra tulit abecillitas, de medio ventre ad summum bientiæ æquilibrium conformato breuit, qui diaphragmate finitur.

igura diaphragmatis, quod est ines, seu marqua, vi loquamur um Gallis, & confinium quoddam duorum ventrium, Medij & imi.

Est autem da pegyua velut paries interg rinus, dirimens obliquiore interiectu su vitalia à naturalibus, regionem cordis a imo ventre & intestinis. Latini dixêre pra cordia, quia cordi obtentui est: Macroboni us disseptum, pro quo perperam nulloclament fensu dissipium legitur. Huic acceptar olim retulere subtilitatem mentis, vnd Desvas Graci nuncupauere, siue quod no conferre nihil es to pequente ne voen vide antur, seu quod eo inflamatione affect mens oblædatur, Cerebro in consortiun mali pertracto. Eius anterior circumfe rentia duntaxat hic conspicua est. Sum mum eius caput A, in medio membrana ritu prætenue, tendiniq; finitimum ell Finis B crati costarum adulterinarum ac extremum affirmatus, multæ carnis parti ceps. Interior circulus C sursum obtusiu mucronatus, membraneam septi naturam pars verò, quæ eum foris vndiq; ambit fi bris striata, carneam definit. Duo insi gnes canales id traijciunt, gula D, & vena caua E: Aorta, & secundum Vesalium, cau dex venæ carentis pari, rimam eius F transit quan

titur

qum propendula ligamenta G ad lumbos perecta efficiunt.

In INFERVM corporis venrm culina abditur, quem externa circumseptio ab ima ossis sternum & pectus finieris regione, vtrinq; per cartilaginosa cofrum extrema (graci coxoxovdova appellat)adilia & inguina,tandemq; ad pubem potensa metitur. Septo transuerso iecur H insubest, neipsi tanquam flabello præcord ventilanti obsit. Sic dictum, quòd iuxtà crdis vires potestatem exerceat suam, veluilli assidens in excitanda vi appetitionis, cæ ad vitæ pertinet fomenta. Hic in priora frsum reductum est, ac resupinatum, quò Inæ eius partes I, & vesiculæ 0 intra eas conditæ situs emersusq; portarum melius ptari possent.

Ex visceribus vegetationis Iecur organm est, & principium venarum, quibus inquam riuis in omne corpus discurrens hmor, quem amplexu suo calfactus; conoxit, vniuersam rempubl. membrorum iccis vitalibus irrigat. Quia enim publimuneri præest viscus id, nequaquam pa-

titur, vt vllum dispendium intertrimentun úe crediti sibi à ventriculo chyli fiat, qui minus eum & creditori ventriculo, & men bris cæteris puriorem defecatioremá; cui fænore redhibeat. Speciem gerit limi sar guinis concreti. Lunato sinu K obliquatu in parte læua, qua locum amice cedit, subid Eto stomacho L, cum ventriculi orificio co alescenti. Ad finem eius occurrit vinculun M, cuius ope phrenibus epar adalligatui Caudex portarum Ntruncatus illinc emeralin git, vbi cauum iecoris sinibus quasi sul catum scinditur, tum promontoriolic quibusdam (Hieronymus pinnulas vocat) audaciùs prominentibus, sed hic delitescen. tibus subter ventriculo, exasperatur. Per lena portarum venulas, quæ in intestinorum capacitatem wiasouowing, tanquam per manus ex intestinis, & aluo secretus à reliquo cibo fuccus is, quo alimur, permanat ad iecur. Folliculus fellis O parte iecoris caua resimaquè in dextris propendet, duobus ferendo felli ductibus infignis: quorum vnus P aba scissus hic amarissimum liquorem in sese ex epate allicit; alter Q eidem in duodenum exo- 0

conerado dicatus est, vt acumine eius, quaadhibito stimulo intestina irritentur, & cii reliquiæ abstergeantur. R Vena ab vmbico in sissuram iecoris inserta, embrije; nuicula: quo in lucem edito tanquam emeriripsa ac vieta degenerat in ligamentum.

Jibbum iecoris, quà dorsumspetat, Es spina accumbit, vnà cum upina vesua vrinaria parte, Es postica stomachi, prasens sigura oculis subijcit.

Gibba siue conuexa iecoris. E Hàc sede epar permittit, aut emittit potius caulice venæ cauæ y, cum duobus ramulis de,
liaphragmati vtrinq; sursum exporrectis,
portio vinculi, quo iecur phrenibus ita
ubligatur, vt quasi aptum ab eo videatur
iustineri. Ligamentu * iecur diaphragmati
issirmans. Truncatus stomachus n, cui ea in
parte, qua is sinistro ventriculi orisicio de coa
inuatur, amice iecur locum cedit e nonnihil sinuatum. Nerui ze in orisicium sinistru
issexta coniugatione neruorum cerebri im-

isi. A Ventreuli portio à reliquo ipsius orpore vulsa. µ Truncus portarum. Inter unc & cauæ caudicem, vena vmbilici v in cur dehiscit, nutricula fœtus. ¿Vmbilici, ui vniuersi corporis centrum est, facies inerna. Ex hoc deorsum pergit zeaxos o in redio, ad vesicæ tumentiorem fundum, uasi quoddam eius suspendiculum: quo otium fœtus expurgari putatur Vesalio. Eustachio tantum in cornutis reperitur. Seundum latera huius geminæ arteriæ w. e ltrinsecus surrectæ sunt è ramis aortæ, puis ossium foramina adeuntibus, fœtui pris natim dedicatæ. Quatuor hæc vasa olim, lum vtero ferretur infans, magno vsui eant, emerita iam tota, & rude accepta tanum non superuacua.

Vesica vrinaria pars posterior. 7 Vreteres neruosi canales, quorum insertio fit propè ceruicem vesica, paullo suprà corpus glandulosum v, (quod reluti duarum glandium sibi accumbentium, annatarumq; & continuarum imaginem refert) vbi vasa p semen à testibus deportantia ex resultu ad os pectinis coalecunt, atq; oblitescunt in vesiculas quasda x: quæ

quæ propter gyros & vertigines, in que perplexè admodum inuoluuntur, Herophone lo παρατάτα κιρουμθώς, id est, varicosi astitu Vesalio autem gyri & anfractus nomina tur : suntq; genitali semine etiamnum gr. uidi atq; prægnantes. Huius enim zaug funt, & quories vel copia, vel qualitate, v vtraq; molestum id fuerit, promunt. & Milliani sculus vesica ceruicem ambiens, motus a la son . bitrarij quidem, vt musculi cæteri, præses: pohlo non omnind tamen sui mancipij, siquide e fluxum lotij astrictione sui perpetuò prohomist bere non potest : vt neq; sphincter alui e erementa, neq; musculi thoracis exustas calore cordis fuligines, vel animam, quæ de &a est spiritu, vsq; cohibere. Naturæ enim cessitas tandem præualet, vt rectè de ijs producti nunciat Nemefius, το ψυχικών τω φυσικά id est, animæ opus cum nature munere con iunctum esse. w gen Jeg, id est, meatus sem ni & lotio communis. 1 2 Bina penis co pora textu ad suscipiendum spiritum rares atq; spiraculis pleno, diremtu mediæ se Jegs inuicem separata. 3 Glans, in quar un meatus vrinæ & seminis desinit, immunis! præputio. Stom

Stomacho proceriori subiecta est lui siue ventriculi natura S, ad latitudinem z longitudinem lagenæ modo fusa, cibi & otionis commune conceptaculum, & offiina χυλώσεως, id est, primæ concoctionis. dem paterfamilias dici meruit, quasi omne mimal solus gubernans. Nam si ægrescat, rita in ancipiti est, desiciente commeatu publico. Gemina ipsi ostia sunt, quorum sinistrum T, quod veteres (sine securi hac in re sensum vulgi & opinionem popularem, siue potius ob periculosam cordi viciniam itq; ξιωάφειαι) καρδίαι appellare confueuerunt, annexum est phrenibus, longe maius altero, quippe in quod semimansa adhuc, aut saltem minus exquisité à dentibus confecta esculenta deuorentur, inq; follem ventris recondantur. Dextrum V strictius, exitus est ventriculi, ideo πύλως nominatum, quòd alimentum tanquam ianitor víq; eò cohibeat, queadid caloris potestate tum insiti, tum aduentitij ex adiacentibus splene & iecore, rum spiritus appulsu atq; subsidio, sibiq; ingenita temperie ac proprietate ventriculus elaborarit. Hinc exorta

orta aut potius detexta intestina λή ψεως η Σποκείσεως αίπα Democrito nuncupata, ς tinuo ductu desluunt. Sub concauum epa ventriculus magna sui parte abstruditur.

FIGVRA

Seorsum exprimens faciem ver triculi & vesica fellis.

a o100 pay @, Lactantius cibalem fist lam, nos Gulam nominamus: cui no inscite Martialis ingenium tribuit : quono am sapiens est eorum, quibus vescimur, po tulentorumq; illecebra perfruitur. Hin Philoxenus gnatho eam sibi collo grui proceriorem optare solitus est. Summu eius 6 ad linguam annexum fauces vocantur postremum y stomachus teste Plinica d Tonfillæ communes in intimo atq; ex tremo palati, saliua prægnantes. Iter œso phago est per interiora ceruicis na? évou daton mox sub pulmone demersus in quinta dor si vertebra considit: cui interiectu corpo ris glandosi e etiam affirmatur. Hinc super quint

quinta & consequentibus vertebris moditè dextrorsum primum se erigit: tandem sub Caua adsinistrum reclinatus superscensa Aorta septum traijcit. Medio stomacho F 3 siue

nistro orificio sese mutuo complexu imingunt: inde multiplici serie distributi reliquum eius corpus adusq; carnulenim fundum in tenues exilitates exhauriunur. Horum commercio iunctus est cerebro entriculus. Proinde quoties in alimenti pejuria ab inanitis venis in se pertinentibus nulsus sucusue fuerit, non tantum esurit ipse, sed & cerebrum vibratis neruis lacesfit, vt membra instiget ad procurandum pabulum. Stomachus summo ventriculo à læua committitur, vbi y signatum est. Venarum & arteriarum y copia exuberat ventriculi substantia, quarum quædam coronæ ritu sinistrum orificium præcingunt, aliæ per elatiorem eius partem, aliæ per demissiorem siue fundum discurrunt.

Figuræ species etsi capacitatis ergo globosa est, nihilo tamen secius cucurbitæ in modum lateraliter porrigitur, ob ductuum canalium est insertionem. Ad verunque ostium intus quasi simbriatum est corpus ventriculi, in est simbos protuberat: in quorum læuo ostomachus ventriculo continuatur: è dextro i intestinorum tela longa serie detexitur. Hic solummodò adumbra-

tus limborum locus est, & vestigium quod dam litteris & confignatum. In inverse ventriculo expressi sunt, & cuiuis obuij. Ve fica fellis x (noxius humani corporis inqui linus, vbi humor eius efferbuerit) magnitu. dine pijri, cum poris suis xondoxous, vnc fingulari ac decliui A, directò duodenum a deunte: altero accliui miecur versus multifariam diuiso: hic prope portarum explantationem haurit sorbetq; ex epate purgamentum pessimi sanguinis: ille in intestina idem defert ad sordium depulsionem, main quas secum vnà eluit. Quo loci machina machina tione quadam atq; solertia natura implantationem eius fabricata est. Fallopius aditu n prohiberi fel ait, dum intestina chyli cremo. re etiamnum distenta sunt, repulsumg; dinertere in suam vesiculam, quoad exsucto eo flaccuerint: quod ipse non tam reperisse, quain ab ipsa Natura didicisse videtur. Quibus præterea in ventriculum porus è vesicula assurgit, & bilis angans (vt Cicero nominat) aut, vt Hippocrates, narangens mera & abunde saturata eijcitur, ij naxo 50μαχοι funt, & ab ipfo statim vitæ primordio

ua bilis se infundit, paullò inferiore loco st, quàm introitus, vt artificiosa insertio, & bliquitas eius vtcunq; possit notari. Glan-ulosum corpus &, pyloro & duodeno assitens, vt vasa eò digesta sultineat.

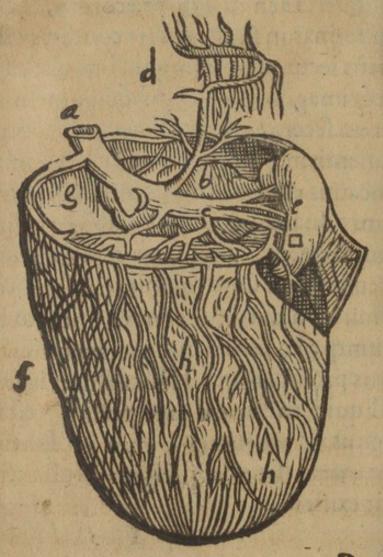
Lien X sub præcordia, & costas dulterinas in sinistra parte conditus est, adtersus iecur, specie linguæ bubulæ, sponrangiæq; imagine, vt facilius sanguinem crasiorem secernendo & alliciendo repurgaret Quà ventriculo accumbit, concauus est, extrinsecus intumescitin gib-In huius imò, à ramo venæ, in lies nem iam iam insertionem molituræ suam, Surculus I in fundum ventriculi reijcitur, residuum à nutritione succum atrum squadidumq; & fecis vinaceæ æmulum eructans prodigensq; Hac ex alueo ventriculi aliquid in lienem rapi posse, testantur rugitus & murmura, quæ in spleneticis idροωώπης statim atq; frigida hausta est, solent existere.

of Porter of the

Fs

Lien

Lien cum portarum ramo, magna sui parte inipsum dehiscente, Es venis ventriculi summa perreptă tibus, Pancreate atg, Omento in hac sigura delineantur.

e Porug

porum notat, quem lien è portis suscipit,in aditu ad ipsum interdiuisum, quo rassa & lutulenta succorum eluuies, è cauo ecoris hausta, nutritionis gratia in lienem listribuitur. Is vnà cum tenuibus ramis vasorum in itinere fulcitur pancreate b, glanduloso corpore & carniformi, tanqua molla stragulo, plurimis scatente glandulis. Vena grandis e in inferiorem omenti membrana diffusa. Venæd, è ramo portarum sese arrigentes, cinctu suo ventriculi læuum orificium, coronæ in modum, ambiunt, quædam ceu verriculi insignia. e Reducta lienis pars, in quam truncus ille portarum a numerola sobole absumitur: cuius infima D subtus spargit surculum, partim transuerso itinere in sinistram fundi ventriculi sedem perreptantem, vt fecem sanguinis melancholici ed abijciat, partim via decliui se se omenti membrana offerentem. f Omen. tum (xúguer amaions xoidias nominat Democritus) in ventris capacitate fluctuans, obnatansq; intestinis, viduli siue marsupij specie: cuius pars ad læuam decila acque euersa 4 imum lienis mucronem detegit,

Pros

detegit, quem alioqui vnà cum interaneis cæteris circundat. Geminæ omento membranæ sunt g b, à peritonæo pronatæ, adipeq; & vasorum surculis passim conspersæ: quibus velut vaginis interiora prouidens natura inclusit. D Hàc caudex portarum in mesenterium disseminatur.

Renes Z ambo supini altrinsecus hærent, infra iecur, in regione lumborum, lateribus cauæ venæ ad proliciendum è sangnine serum allocati : quod quidem præstant, vti cæterorum membrorum respubli. ca vniuersa, nempe δέξητω τη Φύσεως βία, aut τη ομοιότητι της όλης εσίας, totius substantiæ similitudine : aut, vt collineemus propius, opied mis oineias mionito hocelt; naturali desiderio, ac velut appetitu sibi conuenientis qualitatis. Renum dexter a plerung; altior, sinister & depressior est. Quà cauam spectant, sinuati: extrinsecus ad ilia, quasi in retusæ lineæ speciem more faseolorum globosi. Vtriq; suum inuolucrum adipe obsitum y abstraximus, vt vasorum insertiones in resimam eorum partem sub oculos caderent. In mediæ Cauæ littera d polita A TORONS

posita demonstrat emulgentes venas, more dispessorum brachiorum vtrinq; eductas, perinde vt inforiores &, quæ in musculos dispensantur. Per emulgentes dilutior san-guis è proximis Cauæ sedibus exstringitur. Ita autem emergunt non absq; prouidentiæ ratione, vt ostium vnius alteri exaduersum, sed non ca dauéres respondeat. Tenuitatibus admodum exilibus dispersæ in renum substantiam oblitescunt. & Similis estarteriarum ex aorta lumbis annexa propagatio. ¿ senthess, canales neruosi, proceri sunt, à concauo renum producti, per quos vrina siue saccatus humor (ita naný; Lucretio lotium indigitare placuit, quod per corpus vniuersum quasi per saccum percoletur) in vesicam corriuatur. Vesicæ lateribus propè collum mirifice admodum implantantur. Non enim directò, sed resexu sinu oso, & in anfractum conucluto, Vesalio quidem, inter tunicam peritonæi & propriam vesicæ: Fallopio verò, inter duas propris as medij sese insinuant, ne illapsus in vesicam humor remigret.

Figura hac renis interiora & pe netralia exhibet.

REn parte sui re
sima per medium dissectus subijcitur, quò pandi
meliusparietes, &
introspici penetralia possint. Is a notatus est. sinus eius
medius C ceu venter quidam, aut
eisterna, ab vrete-

re efformatur, in quem lotium vndelibet ri uatum, nihil mordacitate sua quit labesacta unite re. y sennie, id est, porus vrinarius in ramo aliquot, plerunq; autem nouem, nonnun quam etiam plures paucioresúe digitarin musu sinteriores palmas digitis inuicem implexa interiores palmas digitis inuicem implexa unite sepræsentant. Eorum extremitates in renit super substantiam secundum conuexa eius sensim substantiam secundum sensim secundum sensim sensim secundum sensim s

gius, quod intrà sinum spectat, carne densius stipata. & Subalbidæ carunculæ, seu glandulæ verrucosæ, secundum dorsum renis more papillarum extuberantes, eiusdem pla nè cum dorso substantia, nisi quòd fungosæ sunt, ac poris, pilum haud permittentibus, passim peruiz. Pori illi, muneri obscoenum humorem in sinum stillatim percolandi delegati sunt : quæ est lotij à sanguine seu donne jour, seu enne goug, qualis seri à lacte sequestratio. Secundum que iam accipi Ephesij illa possunt ac debent, quæ de membrana incerniculi commentatur. Non enim aliud incerniculum, neq; colatorium aliud, aut unla nous dus natureren popo id elte membranula instar cribri plurimis pertusa foraminibus quærenda est, præter dicta iam spiracula caruncularum membrana succindarum, quæ in dilaceratis distentisue carunculis velut staminum acies cernere licet. Dicebamus in præcedentibus è reni-

bus lotiu per vreteres deriuari in vesica. Vesica igitur , corporis matula est, & lotij laguncula quædam, sub pectinis os in antrum
coxarum deieca: in viris recto intestino, in

fæminis

fœminis etiam vtriculo annexa,&in geni tale procumbés. 8 Fundus siue elatissima se des vesica, cuius medium ruber i locu repra sentat & seaxe, id est, meatus vrinarij, ad vn bilicu pertinentis. Supra hunc, portio inte Stini recti x, (quod vesicæ substratum in po. dicem desinit) visitur laqueo astricta. A Con pus glandosum ad vesicæ collum est, quoc à tergo suscipit vascula, semen à testibus de latum condentia. Quæ vasa autem semen deferunt, ea vides hic ad testes Aprimun conuclui, mox sursum versus posterior. vesicæ, more teretium neruorum resupina ri. Litera u ea notantur. Vefalius hu milimæ vesicæ sedi, infrà corpus glandosun λ, subijcit σφιγκτήρα musculum v,ad penis radicem, vice ianitoris præfectum retinen do lotio, ne præter arbitrium & nolentibu Está; velut fascis fibrarum trans uersarum, in orbem vesicæ collum eingen tium. Fallopio spincter superstat. Aran tio is geminus est. Rationes horum librandas lectori perpendendass; relinquimus ξ. ženθea, fistula coriacea, qua lotium è ve sica mictu foras profunditur, è collo eius in glanden while (related it

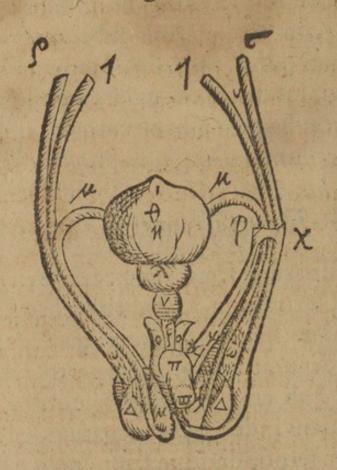
glandem vsq; directa. Ex eadem semen in mare euibratur. Assistunt ei vtrinq; duo cor pora o penem constituentia, quæ in glande mucronatam æ quasi coalescunt. Virga ipsa æ cernitur slaccida, nonnihil intorta instar s, quemadmodum subter commissura ossium pubis procedit. Summa sui parte ventri substricta est, cætera autem pendula. Scilicet hæc illa pars est corporis, quæ alteris us coniunctione eget ad procreandum.

De vasis genitalibus virj.

Aprilla

VEnarum seminalium dispar exortus est. Dextra enim e prodit è trunco Cauæ, secundum spinam repentis, quæ sanguinem sert depuratum, egregie q; percoctum. Sinistra o ab emulgente læua subtus emergit, hauriens inde non expurgatum, sed aquosiorem sero q; disutum sanguinem. Totidem arteriæ lex aorta, priusquam Cauam superscendit, velut germina erumpunt, vitæ spiritum testibus assundentes.

Cæterum vasa hæc priuatim nunc libet primum in maribus persequi, sigura propria ac peculiari. Vasa igitur, quibus seminari um humorem ex emancipato sanguine præ singendi, & (vt sic dicam) delineandi pro uincia à natura delegata est, vtrinq; lente

deuergunt, vbi in vnam compagem u mugamoddus, id est, è basi latiore in mucronem,
deorsum fastigiaram coeunt. Mox dein su
prà os pubis coxendicis q; regionem φ , abdominia

dominis amplitudinem cum productione peritonæi z egrediuntur, musculo comitata cremastere 4, ex ilibus carnem assumente, qui testium suspendiculum quoddam est. Statim vt exciderunt vasa, admirabili sui contortaq; implicatione capreolorum vitium, hederæné, aut calamistratorum cincinnorum æmula, in varicosum corpus w degenerant. Quo in itinere mora ea, quam natura viaru perplexitate nectit, vis seminaria ex sanguineo in album colore, velut rudimentu futuri seminis, demutatur, haud dubie Imégon ms dunauews, id est, facultate à testibus itradiatione quadam dimanante. Plexus varis cosus a per inguina ad testes ita labitur, ve corpora eorum non subear, sed ijs propter caput incumbat, vnde Imoldouis merito dictus est. Testes & ob vim tum owe parominh. nlw, qua pollent ipsi, tum procreandi, qua inest, prima gignendi organa, maribus exstant, prominenta; : qui reis O haorays no hadious franguntur rumpunturq; , 8 \(\text{leigs col-}\) liduntur atq; atteruntur, cumulous funditus partium illarum stirpes inciduntur, spadoni bus euelluntur : eunuchis vnà cum cole demetuntur, qui castrati inde dicti sunt.

100 A 100 A

Mollis corum & cauernosa, glandulæq; affimilis substantia, duabus tunicis ijsdemig proprijs conclusa est, si à duobus illis communibus inuolucris, rugoso nimirum scroto, atq; carnoso, vniuersum obeuntibus corpus discesseris. Earum exterior hic obuia, quoniam carneis fibris conspersa subrubet, equ Deondis: mitra altera proxime & immediate ambiens, unle volgadns appellatur, quam genitalia vasa surculorum benignitate sparsim attingunt. Ab epididij mide primordia ducunt vasa semen deferentia u, conuoluta primum illa, & ad humilimam numi testium sedem contorta, vnde sursum instar indin neruiteretia resiliunt, mox in præceps iterum acta per decline coxarum spacium, in varicosos aftires (quos in inuersa vesica vrinaria z littera suprà notauimus) ampliantur, tandemá; in genteger desinunt, per min quam stimulante Venere semen euibratum muliebria conserit arua.

Vasa generationi famulantia in fæminis.

Płeræć;

PLeræq; gignendi partes fæminis cum viris communes sunt, exceptis testibus. viris communes sunt, exceptis testibus, qui in altum corporis penitius abstrusi iacent, neq; extrà ventrem pendent, atque vtriculo (Timæus Platonis aruum verecunde nominar) medijs in Ilibus, vbi nascendi consistunt initia, & in quem humor corporis, in quo nascendi materia inest, & caussa gignendi, cum sensu voluptatis ad propagandam successionem ex adiugato corpore emittitur, atq; coaguli modo in seseprimum glomeratur, omnem ferè cibum ad sese rapiens, eoquè septum tempore dein corporatur, in speciem hominum figuratur, ac demum animatur, vitaque imbuitur. Idque fit secundum eos, quibus tradux animæ, hoc est, derinatio eius vnà cum semine in conceptum absurdus videtur, maribus quidem maturius, fœmellis serius: illis die quarto serè ac quadragesimo, his quinquagesimo.

Sed diuortium sententiarum de origine & insertione animæ ab ancipiti vendicare, neque nostri iuris, neq; huius

G 3 loci

darum animarum rationem vni ac soli Deo subiacere, qui legem nascendi tenet solus, signidem solus efficit: cuius munus est,

quòd

quòd spiramus, quòd viuimus, quòd vi-

gemus.

Apple (1)

Commissio genitalium venarum e o, & arteriarum 7, instar habet pyramidis v: è cuius mucronato cono surculi quidam a in fundum vteri disseminantur. Ab hac init plexus ille varicum imagine c, similiter pyramidalis, cuius basis testi commissa est. Testismulieris b simus atq; compressus, virili mollior & humidior, multis constans vesiculis, sibi inuicem annatis, in modum varicoforum magagarde, id est, vesicularum, in quibus semen ad eiaculationem tanquam in penuarijs cellis colligitur: quibus etia multò similior, quam testi videtur. Vnica ambitur membrana prætenui, cui tam vasa semen in vterum comportantia, quam contextus varicosus applantantur. Nanq; peritonzi processus, quo vterus, &quæ ad hunc pertinent, Stabiliuntur, subter duntaxat testem perstringit, non autem circundat, neq; inuoluit.

> Quocircà etiam vasa solum circumstant, temerarioq; circumuectu, vt in viris, teltem amplectuntur, ac semen excipiuns

per membranæ tenerioris spiracula resua dans, quæ in cadaueribus spiritu caloreq; profligatis occæcantur. Quatesti accumbunt ea, Andouuid nomen quibusdam meruêre: quà verò recedunt ab ijs, & itinere flexuoso, in d gyros atq; vertigines tortilium lumbricorum, aut more alarum in vespertilionibus voluuntur, donec in vierum hiscant, deferentia appellantur. Quo autem loco dehiscunt, vtring; in vtero eminent obtusiores apices (graciam puods masodas vocant) instar sororiantium mamillarum, aut cornuu iam mox prorupturorum. In brutis cornua verius dixeris, quam in hominibus. Fœtæ mulieris vterus e (qué locos alio nomine appellant, & ab inuoluendo voluam, nos ab angustia, Gurgustium, quod inha: bitamus, priùs quam in lucem edimur) in coxarum capacitate inter rectum intestinum, & vesicam hic in latera reiectam, situs est, qui cum grauidus non est, refert formam maiusculi pyri, Vtrisq; ope tenuium vinculorum astringitur, quibus laxatis, vterus veluti arboris ramus huc illuc versus Ilia susq; deq; errare licenter potest, iucundos odores

odores vestigando assectari, soede olentia contrà refugere: quo nomine ¿wov Plato eum nuncupauit, Aretæus απλάγχνον άγχισα Zwades. In interiorem eius capacitatem per dicta iam cornua iter esse contendit Galenus, quo semen infertur, quod comprobare videtur seminis in prægnantibus emissio.

Com

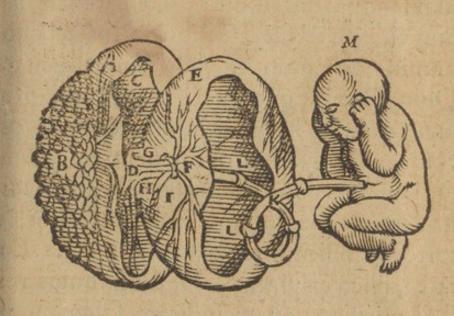
Vterus grauidus, & fœtu turgidus hic effingitur, & vt facies eius interior appareret, quadrifariam sectus ipse, &partes euersæ, valuarumý; ritu dispessæ sunt. Membranæ fœtum inuoluentes dux sunt, teneræ & transparentes: vna externa Chorion &, cuius conuexa pars matricis concauæ ita adaptatur, vt nusquam cohæreat, nisi ad orbicularem affusionem, qua inter sese superficies tanquam glutine vna alteri des uinciuntur. Affusio ea n (Placenta Fallopio dicta) est nihil aliud, quam glomus quoddam, ex vario, & interim plane mirifico vasorum vterum petentium, & eorum quæ ab vmbilico fœtus noua illis quasi aggenerantur, implexu contextum, cui ad securitaten sanguis interspergitur. Simitudinem gerit

animalium origo est, quæ secundum Arnobi

um,in

um, in vtero dum sunt, inter stercoris vtres, & saccati humoris obscoenissimas serias degunt. o sentines siue canales vrinarij, in vertrung; latus abiecti, m Os ceruicis vteri. 1. 2 Exstantes colliculi eiusdem, iuxtà quos labiorum modo margines orificium ambiunt.

Apertis summotisq; inuolucris quibus

miunt, conspiciuntur iam vasa vmbilici, ex collectione circumquaq; dispersa, & in orbicularem affusionem oblitterata. A Chorion. B Orbicularis affusio, siue carnea substantia ipsi obnata, orbi plenæ lunæ similis. In chorij internam superficiem C vasa

vmbilici priùs velut in fascem collecta di geruntur. Ea littera D notata funt. E aprico membrana priore tenerior, veluttela aranei, & fætui, quem hic exclusum esse cernis, extrinfecus in orbem proxime circumiecta. Chorium totum succingit. Funis vanbilici F, per quem ceu tubulum quendam fœtus prima fomenta suscipit, hoc est, tum sanguinem ad nutritionem, tum spiritum vitalem ad sui refectionem suggit: quo nomine Salomon ei sanitatem imputat. Quinetiam AEgyptij grassatores, qui pro supplicio viui hodie exuuntur corio, satis confirmant, quantum is momenti ad vitam fustinendam & succidendam habeat. Nam ita demum magno cum cruciatu viuunt, si tortor vmbilicum ferro non attingat. Eo tacto, illico exspirant. De caussa huius rei sanè mirificæ, quam indicare solum, non explicare voluimus, doctioribus quærendum erit vlrerius. Conditus is est ex vena, alias vna, alias gemina G, & duabus arterijs H, sedxw item I, iuxrà Vesalij quidem opinionem, vbi amnion excesserit, desinente, lotium q; fœtus in interiectum vtrig; inuoluenti

menti membranæ spacium exonerante. Sed don reperitur is, nisi in cornutis, & vrina ntrà amnion citrà noxam ob sudoris ammiotionem colligitur, vtrifq; inuolucris vudiq; deò pertinaciter inuicem commissis, vt iner ea neq; recipi quicquam humoris, neq; olligi possit. Omnia vasa induit K κέλυ-DG dequalisor, id est, putamen coriaceum, nodis quibusdam L non interceptum, sed listinctum. Omnes hi canales in iam elitis in lucem ferrati cessatione torpere soment, residesq; tandem exolescere. M Cæo siue fœtus ante natalem diem vtero exmtus: quem ritu Natura capite gigni mos At, pedibus efferri. Nang; sub enixum ircumagitur. Secus Agrippis accidit, qui nascentes in pedes procedunt septem nonunquam, aut plerung; nouem Lunæ curdicibus, qui menses appellantur, quia mensa pacia conficiunt. Ita autem die natali in muius protinus à principio vagitu lamentabili estificemur, quod augurium vitæ est, à pœmitenda origine, ad fragilem conditionem, porebramq; sortem calamitatum: euius quicunq; semper memor fuerit, is demu æque lance vitam pensitasse suam censendus est.

SCELETVS QV. O series ossium atg, compages έκ κεφαλης είς πόδας in conspe-

Etu ponitur.

Meno callet, inquit Ecclesiastes, quemadmodum ossa formentur in aluo materna. Habent ea in humano corpore mirabiles commissuras, & ad stabilitatem aptas, &
ad artus finiendos accommodatas, & ad
motum, & ad omnem corporis actionem:
minime solida, ne in gradiendo pignitia &
grauitas retardaret: sed cauata, & ad vigorem corporis conseruandum medullis intrinsecus referta Eorum σωτάξις siue constructio αλαλόγως, hoc est, temperatione partium, coaptatione ac responsu, numero, proportione quadam artificio (s) naturæ compacta, neruis (s) substricta, σχέλετ (s) græcis
dicitur.

Diuiditur

put,

ciem. : ngae ex. resta starýs n tra-ituris i sana iurijs itissiiens, lagit-& ad dquè Partu elt. reres quis

tteris

Qui

serui

Ompass onfe-

also man

m \$168,

el 1

Albus 1

caleac

peize

& em

Mil.

Eou

feren

fee

cunq;

S C seri

Na. Hales con ad art motun minim grauitarem c trinsec structi tium, c portio care ne

cta, neruisq; substricta, oneder gracis dicitur.

Mi s græcis uiditur

Dividitur is tripartito in Caput, Truncum & Artus.

Capite complectimur caluam & faciem. Lalua cerebrum vt galea integit (vnde nonov dicitur) globosa, nisi quòd in vertice ex. uberat, circa tempora vtrinq; compressa ft. Ex suturis offa eius pectinatim instarqs erræ dentatæ coaluére, quas græci éapas: le quibus suprà. In feruidis terrarum tratibus nonnunquam sine eiusmodi suturis alua est, aggaons, qualis Hippocrati sana outatur, nempè firmissima, & ab iniurijs & extrinsecus imminentibus malis tutisina. α Os μετώπε Frontis prominens, quod in medio sæpè finditur, sutura sagitali ad μεσοφρύον, id est, intercilium, & ad adicem narium prorsus pertinente, idquè n viris paricer atque in mulieribus. Partu n lucem edito molliculum adhuc elt. Eo autem loci zo a statuimus, quo veteres seruorum suorum frontem, si quid deliquis ent grauius, poenæ nomine litteris per ignominiam inureresoliti sunt. Qui Plinio sunt vultus inscripti: Plauto ferui

serui inde litterati dicti. Vtring; ad a quasi frontis proiectus elt, vbi superciliorum sub grundia orbitæ oculorum obiacent. In auer sa parte occiput hic occultatur. Quod v trung; interiacet, ivis, id est, verticis os est & vnde tanquam è centro circulus, capillorum feges in orbem minime indecore vertitur Horum primum commissura coronaria, al terum lamdoide, tertium sagittali siue vir gata definitur. Vtring; sunt ossa tempo rum 100 a par y, sic dicta, quod pulsus ar. teriarum illhic euidens, & inflicta plaga le thalis sit. A multitudine autem processus um πλυζοή, à duritie petræ λιθώδη nuncu pantur, suturis, quæ imbricis more applicantur auribus, circumscripta. d Os genacum superioris, cuius caro, qua inuestitur, emi nentior & verè lactei ruboris, corporis be wat ne nati genuinam succulentiam præse fert In hac fedem pudoris esse natura voluit, qui men tanquam persona ad peccandum oppone. retur: indubitatum in puero argumen. tum indolis, & fignum probitatis. Hippoon crates à forma in speciem orbis globata κύκλον πεοσώπε appellat: Pollux μήλα

Id aliqua sui parte, processu nempè retrò exporrecto, suyuna sine os ingi specie absolquod facultas audiendi elt, incohauerat.

Os genæ superioris, cui & foramen incssum est, nerui proxime subter eculi orbita foras elabentis, & mortariola dentium superiorum impressa. In palato recta sutura discriminatur. & Maxilla inferior, osse vnico prædita, in recens natis etiam gemino, cuius loculamentis inferior dentium series radicibus depacta suis hæret. Ea sepisiue maceriei superiori respondet. Dentibus in ore constructis manditur, atq; sub his extenuatur, & molitur cibus. Primæ digestioden ni præfecti sunt, quam rudius etiam inco. hant. Quinimmò & locutionis potissimum ratione dentes plane sortitis sumus homines, quando ad litterarum pressiorem pronunciationem, sonorumg; distinctionem conferre plurimum constat: & præter cæteros gregiè quidem primores, vocis sermonissq: regimen tenentes, quippe qui concentu quodam excipiant ictum linguæ, seriemq; tructuræ, ac magnitudine mutilent aut hebetent

betent verba, & cum defluxere, explanatio. nem omnem adimant. Vnde & infantes non antè incipiunt fari, quam dentes habuerint, & senes amissis ijs sic balbutiunt, vt ad infantiam reuoluti denuò esse videantur Vtrobig; sunt sexdecim, statutis temporum curriculis erumpentes. Quatuor aduersi, à secandi munere Joueis & dixasness, ab acutie ¿¿es: quod inter ridendum verò restricti nudentur, 20 X áorvos nominati. Hi morsu escam dividunt. Intimi decem vtring; molendo eandem conficiunt, latitudinem ad eum vsum nacti planam. Ab emersu admodum sero, & ætatis perfectione, o Vipovos roy noavinces: ab insertione clauorum simili, 2040101: cumq; mussitantes pueri enitentibus ijs fari soleant, Peginess appellati sunt. Postremi autem priuatim owpeovisness, quod tim σωφρονών, id est, temperantes esse incipiamus. Auicennæ ex argumento, dentes sensus & intellectus. Vtrisq; interlocati sunt, præ cæteris magis exerti, & in meditullio constituti, nuos dovres canini, partim in acutu producti, partim lati. Perpaucis dentes ou 14-Quis sunt, id est, os vnum extentum, intercufantitursantibusq; lineis ad dentium speciem distinctum. Nasi ossa à iugo siue dorso eius diuisa, vtrinq; singula ad malas deuergentia, spiramentaq; narium includentia: quorum insimæ parti Aequissos siue pinnula adhæret. E dorso diaphragma imbricem narium constituit. Isthmum & intersepimentum aliàs vocant.

Basis caluaria, quà trunco insidet.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

Mobis verbum è verbo exprimentibus cum Vitruuio proiecturam vertere liceat.

fub corneolo aurium introitu, referens calamum scriptorium, συλοειδης d: Alter eiusde
iuxum sub via auris mammæ ritu protuberat, μασοδης πόρω ακκεικός e, de quo deinceps plura. f Os iugale ζυγωδες cauis temporum arcuatim transuersim q; obtenditur.
Incohatur

Incohatur ab osse temporum, & processu eius ossis genæ superioris, in quo un hovelt, absoluitur. Dicto arcui & ζυγώματ . subest opnosides g, quod cuniculatim ossibus caluæ & maxillæ superioris intermittitur. Ei species cunei nomen fecit. Interna sui facie arctiore sellam efformat, in quam glandula pitnitaria Cerebrisuperuacua instillat. Processus emittie concauos vering; singulos b, qui ad postremum maceriei dentium, instar alarum in vespertilionibus deorsum panduntur, reflexu suo palatum finientes. Portio ossis maxillæsuperioris, in quo μηλον est. & Os genæ superioris, quod sepit ordo dentium, sub palato suturæ beneficio in duo dispescitur. l'Os in palati fine transuersim præcedenti velut assuitur. His duobus ossibus supernè imminent atq; insistunt, anteriore quidem parce, diapegyua nafi, cuius paullo ante meminimus : posteriore verò os vomeris m, diaphragmati conterminum. Ab vtroq; tanquam interfinio nares n fene-Arantur. Intra narium amplitudinem statim aduerfasunt intuentibus avoysáda osta, velut lamelle tenera atq; porosa. Interius autem, G ad

hut

ad summum narium absconditum est vi inmocides, (Colatorium nostræ scholæ vocant) spiraculis exilibus cum aeri & odoribus, tum etiam interiorum exhalationi peruium.

Aurium meatum, quem prius reliquimus, nunc in petroso sinistri lateris osse, quodè calua exemtum est, exhibemus, tum cauitatem earundem secundam, es fenestellas geminas, per quas aeri sonum ferenti discursus est.

VI; ordiamur à penitioribus a secundus auris meatus est: E primus statim foris obuius, semperé; patens introitus corneolus, quo vox ad animum meat. Tortuosum iter habet, multisé; cum slexibus, ne ae subitò irruens, sensum, qui harmonia quædam est, lædat: tum etiam sordium plenum, ve si qua bestiola conetur irrepere, in ijs tanquam

quam in visco aderescat. Latini auium marmorata
licunt authore Plinio, iuniores eta
am cerumina. Liaca trasuersa quæ
suprà y circuitu

quodam, in intima primi meatus ora sursum educitur, crepido est, è qua per abruptum in secundam auris cauitatem scruposam, & multum habentem in fe asperitatis descenditur. In ambitu crepidinis membrana extenta cauitatem vtranq; discludit, atq; intersepit, tenera illa, at dura tamen, quó ab aere icta clariùs perstrepat. Nam semper melius personat, quod exaruit tympanum obduruitq: Membranæ intersepientis dorso chorda perinde vt neruus militari tympano attenditur, cuius ope tergemina ossicula membranæ implicantur. Eorum vnum malleolo, alterum incudi, tertium equestri stapedi forma de Aronda respondet. Malleo. lus , vtrung; processum membranæ impingit : tubere autem suo yalwonda xoidom? incu

tur. Incus 2 duobus cruribus in-R2. nititur, quorum breuiore affirma-

13. tur tympano, longius autem sum-mostapedis apici obligatur. Stapes 3 basi sua fenestræ ouali immersus vestibulo labyrinthi insidit. Ossicula hæcita affabre sibi inuicem per de de godies de uincte sunt, vt omnino dubium non sit, quin subeuntis externi aeris appulsu vibrata, & ad mis membranam allisa, perinde aut multo etiam magis ad διάρθρωση conducant fonorum, atq; dentes ad vocis explanationem, litterarumq; expressiorem enunciationem. Sed facilius est talibus præsertim de rebus, quid non sentiamus, quam quid sentiamus dicere. Dum per abruptum infrà crepidinem des scenditur in cauitatem secundam, qua congenito spiritu differta est, aduersiim spectant duo foramina, quibus eam cauitatem natura quasi fenestrauit, vnde Fenestellas nominare placuit. Earum vna superior est, ouata speeie: altera inferior, retrusa atq; abdita: illa Qualis dicitur, hæc neqidum indigitata est. · Vbi & est, ibi os fenestellarum in altitudipem quasi cliuulum quendam editum assurgit, propter cuniculos, qui subter cliuo in
Labyrinthum & Cochleam surtim quadantenus aguntur. Cæteræ partes deiectæ cancellatisq; cauernulis atq; recessibus plenæ
sunt, præbentibus seu sussuia, seu diuerticula congenito spiritui, qui quò purior est,
magisq; tersus, eò liquidiùs audimus. Sos
styli scriptorij forma, corneolo aurium introitui subiectum, e Mucro ossis petræi, intrà caluariam versus sectulum ossis cunei
porrectus: qui quadam sui portione soramen, in amplitudinem saucium retrò dehiscens, esformat, per quod è sella ossis cunei
purgamenta cerebri abijciuntur.

Sequens figura delineationem proponit reliquarum duarum cauitatum, quas Natura placuit in
profundo osis petra penitius abstrudere, vt nisi osse eò proxime
sub fenestellis dissecto, cerni
haud queant.

H 5 Exhi

EXhibet Cochleam, arte quadam & machinatione spectabilem: n verò Laby-

rinthum duabus tribusué insignem seu conclauibus, seu concamerationibus, in quas è senestris itinera

sunt, ex ouali quidem aliquot angustissima, ex innominata altera vnum amplum, sed sle-xuosum, quasi obiter eò directum. Nam in Cochleam, à tortili spirataq; buccinnorum cochlearumué structura sic cognominatam, præcipuè aperitur. Atq; hæc quidem loca omnia læuatiora læuiaq; sunt, atq; exilibus membranulis quasi iniecto tectorio obiter constrata: denique congeniti spiritus assiduis verberibus pauimentata: quò per lurica viarum expeditè citraq; ossensionem neq; vspiàm intersistes soni qualitas labi queat.

Nimirum in aurium fabrica spectatur illa evoupia, quæ in architectorum operibus tria complectitur: Cizu, siabeou z disevopias. Aër igitur soni imbutus qualitate (quem Auicennas non inscitè vndam vocalem appellat) primum membranæ per introitum corneolum placidè alliditur. Membrana

momen-

nomento characterem soni suscipit, personandoq; ossiculis ceu graphijs quibusdam mihi enim valde persuadeo, hunc stylum na uræ esse plane mirificum, quem nequeas adniratione consequi) congenito spiritui articulatim inscribit : qui porrò imaginem soni wer Fenestras in Labyrinthum, mox indidem in Cochleam defert, vbi longa ambage rd neruum axssion spiratim traijcitur, à quo ad communem sensum, arbitrum acceptarum à sensibus exterioribus formarum specierumq;, ac velut animi protonotarium, dimanando es Canzenouna (ve Plato loquitur)demum pertinet. Et hæc nobis quidem esse ratio 1911/201/205 sonorum videtur. Reliqua aliorum studijs relinquimus : quibus Quintiliani illud suggerimus: pigri esse ingeni, contentum esse ijs, quæ sunt ab alijs inuenta, siquidem mentis acrimoniæ nihil non humanarum rerum subijcitur. Neg; diffidimus, sagaciores, id quod nos in ijs, quæ oculatam disciplinæ anatomicæ cognitionem non omnino refugiunt, adipisci nequijmus, confequi adhuc posse. Alius enim alio plus viri= um hazasboub

um habet. Nunc ab excursu in semitam redimus, & ad σχέλετον reuertimur.

Sub aduerso collo viring; sitæ sunt clauiculæ siue iuguli &, quibus compages colli cum trunco constituitur, græcis kades dicta, quas in pralio fregisse fertur Philippus Macedo. Cauum medium, quo dispa, mon rantur iuguli, opam appellatur, sub qua Jupos est signe os oblongum e sub clauicula pars est pectoris, quò concurrunt costa: ita dictum, quod inibi fit to sreeon & ve, id elt, mentis firmitas, quando co loci cor est, vai ni Zwnniov, siue vitalis portio, vnde mens sibi vim haurit. Id finit Eipoerdes + à similitudine capitis gladij. Ab extremo enim sterni velut aptum paullo super wenagdor, stomacho vice propugnaculi est. ώμοπλάτω κ (latinis scoptula operta, aliquando & scapulæ) à mode tergo, quà deuexæ sunt, spinæ dorsi incumbunt, quibus collum fulcitur. In alarum modum exstant ijs, qui tabi sunt obnoxij, alati inde nuncupati. Eorum cauitati humeri caputinsinuatur. A Crates costarum fornicata, cuius amplexu interna viscera conteguntur, vt munitiora fint. who de affine costa duedenæ

uodenz sunt, quibus pectus Natura continauit : septem yong germanæ, superiores x majores, xal ¿ξοχην nomine generis infinitæ. Quinq; vosa adulteræ sub pectore, ninores & breuiores. u Os sacrum, velà granditate ita dictum, vel quia membra gemeri propagando includit: à situ autemijs, qui exquisitione originum, id est, erymolozijs gaudent, τωοοσοίνδυλον subuertebrum. Nam velut fundamentum substernitur verebris reliquis. Vertebrarum (quas ita transato nomine de verticulis fusorum appellarunt) in collo quidem septenæ sunt, in dorso duodenæ, in lumbis quinæ. Septendecim posterioribus omnis spinæ sexus continetur: super 7 superioribus collum conuertiur, Has igitur sacrum os finit, quod ipsum quoq; de pluribus consertum est ossibus, vertebratim sibi mutuò connexis, plerung; s multoties o, in cadauere à nobis secto 7, vt subiecta figura sub littera u demonstrat. мя́кий Саиda, ab ima parte facro appensademinitur, ossibus 4 teretibus struda. atticione p.o.

on a suppresent the

LA LABOR

Tot nimitum vertebratis ofsibus in uicem colligatis, spina dorsi absoluitur, quæ in animali id plane est, quod in nauigio carma, Eius medius tubus,quo ad decursum dorsalis medullæ perterebrata est, isegi overy & appellatur.

m dela

¿ Ossa quæ sacro pertinaciter vtring; astricta sunt, varia indipiscuntur nomina. Summa enim pars ab ilibus, os Aazorav: ima à pube, issum nens: media, vbi os femoris in vertebro secundum Vallam, aut potius acetabulo voluitur, igior nominatur. o Cartilago, qua tanquam ferrumine ossa ea ad pubem cohærent.

III. Restant κώλα sine artus. Manibus prior dos est, vipore rationis sapientiæq; ministris, & instrumentis webs, wis Texras aptifsimis: quibus solus homo, quoniam ratione veitur, & in eum artes cadunt, à Deo donas

Brachium m interscapulas & de labitum medium est, cuius summum caputorbem rotundum in scapularum verti-Ilato offe ita collocatur, vt manus vtrolibet ngitari ac contorqueri expedite queat. Ima auitas ad cubitum reox riadns elt, idelt, rbiculis trochleæ similis. Ab huius flexu dubirus init, duobus constans ossibus: quoum maius e. mixus vlna, vnà cum brachio quair rotatione trochlearum circumactuquè coluitur. Minus ei assittens o. negnis diciur, nobis radius. Hæc duo fines suos n carpum 7 demittunt ossibus octo spobiroadas, id est, turbinis figura compactum: in quo continentes arteriarum pulsus emicant, & à medicis iniecta manu explorandur, vbi radix est extremæ manus, & prima palmæ pars, με andemov o torus antè idigitos expansus, latinis palma est, quatuor conditus ossibus, mutuo deligatis coalitu-Manus extima, in quinq; fissa digitos, quorum primus à pollendi argumento, quòd toti manui solus æquipolleat, pollex, & dinxue vocatur. Secundus index demonstrator & salutaris. Tertius siue medius ob muneris

generis infamiam, verpus, & impudicus, quod protensus ipse, duobus alijs vtring; complicatis, inguinis speciem quandam exprimit. Persius ad genus quoddam sani æ refert. Quartus annularis, & à provincia medicus, quo prisci solebant pharmaca olim miscere. Quintus auricularis & minimus. Digiti pariter omnes divordudos funt, quitdecim continentes parayous, que & onuta-Nides sunt, hoc est, internodia in aciem quasi disposita: quorum commissura cum mollior aliquanto sit, etiam contractio facilis elt, facilisq; porrectio. mon prondar ossium, que ad compagum inanitatem inferciendam, & stabiliendis articulis substrata sunt, incertus plane numerus.

Initium crurum (quibus veluti statuminibus erecta corporis compages innititur) à coxendice est, quæ corpus dixnxor reddunt: ab ijs enim findi iam incipit. Os femoris x prior quidem chara er x prægrande eius caput, quod coxæ profunde immersum in sinu eius vertitur. Suprà quod collum gracilescens insistit duobus processibus,

quos

puos reoxameas vocant, id est, rotatores.

o ossa genu, vibi femur extremitati t biæ come
mittitur, obiter nodis slexuræ adhærentia &
versatilia. Pausanias molas vocat, nos patellam: à qua auersa pars poples nominatur.
Infrà genu oxex &, id est, tibia, similiter cubito dióstev. Maius a nomen obtinet totius,
alterum minus b sibula vocatur: græcis hoc
megóvn: illud nepris dicitur. Huius insimæ
parces e malleoli sunt, non modice promimentes & excarnes.

317. plebeio ita detortus, qui maculam hane candidissimo loco illeuit, luxando systema orationis, quod in artus ope nostra redijt. Præter hæc, continet tarsum f, quatuor structu ossiculis, quorum tria nominata sunt: quartum zu Cocides, à cubi siue tesseræ forma dicitur. Secunda pars g medior sine planta, vniuersi corporis fundamentum, porrectior longiorq;, vt stabile corpus efficeret planitie sua Quinque ossibus compacta est vei carpus, cui respondet. Ab his pars tertia oritur, scilicet series digitorum speciem magis, quam vsum præferentium, qui omnes dinerdudos sunt, & gradatim compositi, & ternas σκυταλίδας habent, sequestrato pollice, qui movo xo vo du A Go est, & duabus tantum scuticulis præditus. Inter articulos horum similiter incerto nus mero sita ac ceu suppacta sunt ossicula onocemoedn nuncupata.

In profundo corporis delitescunt adhuc alia duo ossa, voesdes vnum, & alterum of rho κεφαλω της καρδίας. Prius illud à specie & v appellatum basi sua a lingua radici substernitur, vndenis coagmentatum ossibus: quorum humiliora cornua 6, scutiformi laryn-

gis.

HA.

Bill

200

gis cartilagini adalligantur : proceriora reliqua y, surriguntur ad processus styli scriptorij modo exertes.

Cordis os conterminis radicibus oftiolorum arteriæ venalis r, & aortæ 2 adiacet, abtruncatum cir. culi quadrantem penè absoluens. In alijs animantibus zovdewdes est, in quibusdam xóvóp oscádns: in nobis, qui corda habemus arossa & humectiora, ferè tantum goin on Angeriege.

200

Hactenus præcipuorum membrorum, id est, partium corporis rationem, quasi prima elementa Naturæ, pro vt quidem ingenij mediocritas, aut pusillitas intelligentiæ nodiene

stræ

stræ tulit, summa quæq; leuiter decerpendo non tam explicuimus, quam rudiore peniculo delineauimus: idq; non eò, vi cornicum oculos, quemadmodum dicitur, hoc est, vt si quid apud maiores noltros fuit in isto studio, admirationis, id reddere suspectum, aut posteriorum verendam pietatem & disciplinam censorio more suggillare cuperemus: (quid enim hoc aliud esset, quam mingere in cineres patrios?) sed vt ijs, qui nobis plus, a min possunt, qualemcunq; stimulum adderemus, vt experiri & ipsi aliquid, & ob emolumentum publicum litterarum monumentis tradere, posteritatiq; communicare benigne vellent, memores illius, quod Plato ad Archytam scripsisse perhibetur : non sibi se soli natum homo meminerit, sed patria, sed suis, vt perexigua adeò pars ipsi relinquatur. Si qua fortè lectori angustioribus terminata sinibus esse videbuntur, ea vbi vel ocij plus, vel temporis subcisiui nobis suppetierit, latius exsequemur. Sed ex ipsis illis, quæ dicta, vel summatim potius perstricta sunt, saris superá; constare porest, quanta vi prouidentia, quanto quali artificio à summo illo reru conditore

16 (8.6

· ·

on a

To the

K.

THOO

Sen .

播

W TOO

ののは

me

ditore quisq; nostrum factus sit: quanta am etia sit Epicuri, qui exclusa prouidentia, quantumuis eius in omnib., quæ spirant, mirabile inesse rationem videat, originem animalium fortuitis atq; turbulentis atomorum, quas appellat, id est, corporum quorunda solidorū atq; indiuiduorum, per infinitum & inane huc & illuc volitantium concursionibus fuerit ausus imputare. Cuius furori in przsentia opponendum duximus clausulæ loco Hiobiillud: a xeiges or intaour me xue, και έποίησαν, η έχ ώσως ράλα με ημελξας; कार्य के पह रिल प्रमुख ; विद्वाय में महत्व पह créduous. oséois de ne véugois me cresque, ¿ coli TE και έλεων έθε παρ έμοι, ή δε θπισκοπή σε εφύλαξε με π πνεύμε. Quod verbum è verbo exprimentes ita transtulimus: Manus tuæ more figuli formarunt me Domine, atq; architectatæ sunt. Nonne vt lac me mulsisti, & tanquam caseum coagulasti? Induisti me pelle & carnibus, deq; ossibus & neruis com pegisti. Vitam mihi pro immensa tua misericordia largitus es, atq; etiamnum procuratione assidua spiritum mihi tueris meum. Prodeat Apelles aliquis, qui tam penicille expri

control of the contro

,细砂

III

地自

(数型)

ON THE PERSON

1位2位

MIN

ozek:

bi felo

地位

MIN

To least

加州

min.

1014

too

his

ARCEN

exprimat fabricam hominis, quam suis colonibus semel hic ob oculos est posita. Hocigis
tur lucubrationis labore quantulocunq; nobis ipsi abunde satisfecisse arbitrabimur, &
officium rite implesse nostrum, si aliquid saltem viilitatis inde ad tyrones redierit: de
quo existimatio sua cuiq; sit, & ve
libitum ei suerit, opinetur.

Ευχε και πόνα.

Menda sic corrigantur.

Legatur folio 9. dextræ & læuæ. fol. 11. ovsæow.
38. thoracis interiora. Ibidem: interuentu.
Ibid.diffisse. 62. videatur 63. Iecur vegetation
nis organum 103. uæsverdns. πόρω &c.
109. duobus tribusue. Ibid. per lubrica. 114115. ob muneris infamiam.

BEEDE ENERGY

UITÆBERGÆ

Excudebant Hæres des Iohannis Crastonis,

Anno M. D. LXXXV.

